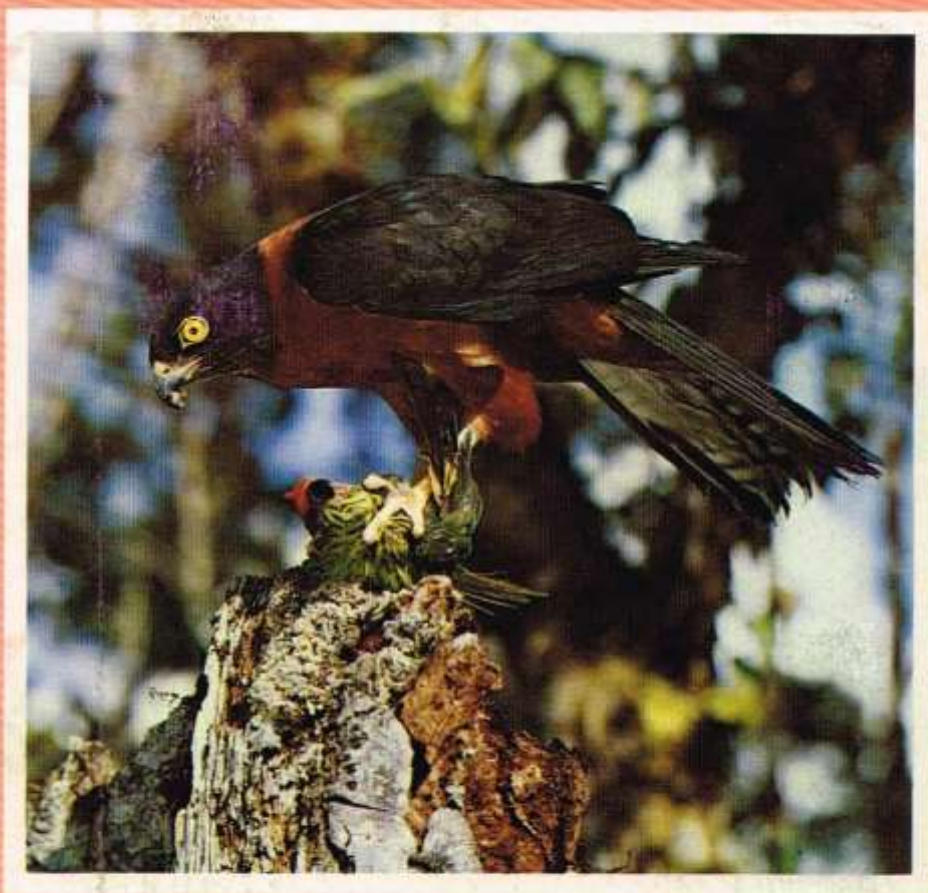

ONZE VOGELS

29e JAARGANG No. 5, MEI 1968

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

BELANGRIJK NIEUWS

voor de
parkietekweker!

P. Sluis

KWEEKVOER

de stimulans voor
volledige ontwikkeling
van de jonge parkieten
tot vitale, levenslustige
vogels.

het ideale opfokvoer
voor alle soorten
parkieten.

KONINKLIJKE P. SLUIS N.V., POSTBUS 4, WEESP.

GEZA SEPT

**Voorkomt en geneest
virusziekten en infecties.**
Een goedkoop en
afdoend middel dat
eenvoudig toegepast kan
worden:
enige druppels aan het
drinkwater toevoegen
is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag
**W. RUPPE
VAN DER VOORT**

VOGELLIEFHEBBERS

lezen maandelijks

De Vogelwereld

Het tijdschrift van de A.O.B. verschijnt op minstens 48 blz. en bevat steeds artikelen over kanaries, exoten, parkieten en inheemse vogels en is regelmatig geïllustreerd met prachtige kleurplaten.

Abonnement per jaar (oktober tot en met september) f 9,— per jaargang, te storten op postgiro 115834 t.n.v. de Vogelwereld, Caronstraat 70, Hoboken.

AVIMEX

Sprekende tamme Papegaaien, Ara's, Lorië's, Pruimekop Parkieten, Agapornis Taranta, Roodsnavel Kitta's, Indigovinken, Pagodamerels, Helena Bulbuis, Blauwvleugel Nachtegale, Lazulivinken, Roodoor Bulbuis, Witte Rijstvogels, Kroonvinken, Dayalijsters, Abesijnse Astrildes, Baardvogels, Damaalijsters, Bladvogels, Witborst Ralletjes en vele andere soorten vogels in voorraad.

Leuke tamme Aapjes, Marmotjes, Kleurmuizen, Hamsters, enz.

Snedig leverbaar: Luipaardkatten, Mongooses, Vliegende Eekhoorns, Aziatische Wiselwalen, Tamme

ZEBRAVINK- KWEKERS

Zojuist is nevenstaand boek van keurmeester W. Beckmann verschenen. 240 pagina's. U kunt 't bestellen per briefkaart (rembours) of storting van f 18,50 op giro 1067198 t.n.v. Verz. boekhandel **VAN LIESHOUT ZONEN** Sint-Oedenrode tel. 04138-2467 postbus 2.

Amerik. elektrisch
kwartelbroed-
mach. voor ca.
18 eitjes,
met handleiding
f. 26.-
franko.

VAN WAARDHUIZEN

Leiderdorp, Valk Boumanweg 204, Tel. 01710-30837

*met honing en levertraan!
tevens gevitaminiseerd*

Eekhoortjes, Jonge Beo's, zitten op hand en schouder, iets apart, zeer tam, betere zijn er niet, bekend om hun spreektaenti Neushoornvogels, Siamese Valken, Terrariumdieren, o.a. Hagedissen, Slangen, Leguanen, Kikkers, Krokodillen, Schildpadden, Salamanders, enz.

Verder grote sortering Broedbenodigdheden, Voeders, Zaden, Koolen in vele modellen, Tubifex, Meelwormen, Vogel- en Dierenboeken, kortom alles voor uw liefhebberij op één adres.

Wij verzenden door het gehele land. Geopend elke dag van 9 - 6 u. Zondags gesloten. Tel. (020) 23 93 87.

Fa. AVIMEX, Import - Export, Violettenstraat 8 (bij de Westerstraat), Amsterdam.

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Dr. Kuyperstr. 10, Breda, Telefoon (01600) 36137.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Adriaan Milderstraat 56a, Rotterdam, Telefoon (010) 256462.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, Telefoon (05760)-18631.

2e Secretaris: J. J. Krol, Trompetstraat 16, Meppel.

2e Penningmeester: C. E. van Berkel, Vechtstraat 11, Bergen op Zoom, Telefoon (01640) 6314.

Leden: J. Broekhuizen, Karel Doormanstraat 69, Alphen a.d. Rijn, Telefoon (01720)-3823.

W. G. Buggeling, Beeklaan 281, Den Haag, Telefoon (070)-336577.

W. J. Derksen, Hogelandsingel 70, Enschede, Telefoon (05420)-18137.

J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, Telefoon (04709)-1254.

W. G. Oonk, Bergweg 37, Lochem, Telefoon (05730)-2107, na 18 uur.

J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, Telefoon (08960)-2978.

Chr. Walraven, Abt. Ludolfweg 136, De Bilt, Telefoon (030)-761208.

E. M. Wessels, Meyenhage 87, Rotterdam 23.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Coehoornstraat 40, Bergen op Zoom.
Postbus 74, gironr. 1148324, telefoon (01640) 5007.

Geopend: 8.30-12.30 uur en 13.30-17.30 uur.
Zaterdag gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bonds bureau als verspreid lid aanmelden. De contributie bedraagt in dit geval f 10,— per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling
Binnenland f 7,50 per jaar
Buitenland f 9,— per jaar
Buitenland per luchtpost extra tarief volgens P.T.T.-kosten.

ADVERTENTIES

Voor alle advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn reizen en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bonds bureau van de N.B.v.V.

Advertentiekopie en betaling dient uiterlijk de 1e van de maand van verschijning in het bezit te zijn van het Bonds bureau van de N.B.v.V. Kleine annonces: Voor leden van de N.B.v.V. en abonnees op „Onze Vogels”, voor advertenties van zuiver particuliere aard als aankoop en verkoop van vogels, kopien, vogelboeken etc. f 2,00 per regel of f 2,50 per advertentie van maximaal 5 regels, mits de tekst duidelijk leesbaar is geschreven of geplakt op een ten name van betrokkene gesteide omslag met de opdruk: Goed voor een kleine advertentie ad f 2,50.

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich.

Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

196

ONZE VOGELS

Maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

29e jaargang, no. 5, mei 1968
oplage 42.000 ex.

Redactie: J. Broekhuizen, Karel Doormanstr. 69, Alphen a.d. Rijn, telefoon (01720) 3823. Chr. Walraven, Abt Ludolfweg 136, De Bilt, telefoon (030) 761208.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 27 mei 1968

INHOUDSOPGAVE

	pag.
Ervaring met vinkenweek	197
Vorm en type bij de grasparkiet	198
Roze-ivoor	200
Grutto's	202
De black-mantles sparrowhawk	203
Nuttige wenken bij de vogelkweek	204
Rood, wit en zwart, de grote bonte specht	206
De geelsnavel-ral	208
Onkruidzaden	209
Beperkingen bij volièrebouw	210
De bourk's parkiet	212
Mutatie bij bourksparkieten	213
Hulpactie voor kieviten	214
Familie roodstaarttapuiten	215
Problemen rond een koekoeks-kuiken	216
De gouldamadine	217
Het Deelerwoud	220
Bestrijding kanariepokken	221
Een ogenblikje	224
Bijzondere nestgelegenheid van zanglijsters	225
Belangrijke mededelingen	227
Boekennieuws	228
De harzer zangkanarie, hol-klingels	228
Australische bronsvleugelduif	229
Kweekervaringen	231

Foto voorpagina: Root/Okapia, behoort bij artikel op pagina 203.

Ontwerp en druk: Steens NV, boekdruk/offset, postbus 59 — Schiedam — Tel. (010) 260640*.

Ussel

De

Foto: Horst Müller

Ervaring met vinkenkweek

De vink staat vooral in het zuiden des lands in het middelpunt der belangstelling. De fraaie zang (slag) van deze vogel wordt wel nergens zozeer gewaardeerd als juist daar. Dit vond voor een groot deel zijn oorzaak in de mogelijkheid die deze vogel bood om er zangwedstrijden mee te houden, hetgeen echter thans verboden is.

Maar ook zonder de wedstrijden is de vink een fraaie en boeiende vogel, die vooral in het voorjaar een lust is om te horen.

Wanneer men de lectuur over de vogel naslaat, dan kan men lezen dat deze vogel in gevangenschap moeilijk zijn jongen groot brengt. Het voedsel voor de jongen is het grootste probleem. Toch wilde ik het eens proberen.

In mijn ruime voliëre heb ik een paar vinken om mee te broeden. Verder dan het leggen van eieren waren de vinken bij hem niet gegaan. Einde mei begon de pop met de bouw van een nest.

Dit werd in een bos eikenstokken gemaakt. Het bestond voornamelijk uit mos, gras en distelpluis. Er werden 4 eitjes gelegd, waarvan 3 bevrucht bleken. Na 13 dagen kwamen de jongen uit het ei. De eerste tekenen dat dat gebeurd was, kwamen van de pop zelf, die achter elk insect dat in de voliëre vloog aanging en dan naar het nest vloog.

Een aantal jaren geleden kon men in „Onze Vo-

gels'' een artikel lezen over een netje om in het gras insecten mee te vangen. Zo'n netje werd door mij gemaakt en het bleek uitstekend te voldoen.

Met behulp van mijn kinderen, die tijdens mijn afwezigheid insecten vingen werd 6x per dag een portie ter beschikking van de ouders gesteld. Deze maakten daar gretig gebruik van. De insecten bleken praktisch het enige voedsel te zijn dat de ouders voerden. De jongen groeiden voor spoedig op en verlieten op hun 15e levensdag het nest.

Het voeden met insecten werd voortgezet. Het viel me echter op dat de ouders nu ook zaad aan de jongen brachten. Na 3 weken gingen de jongen zelf geweekt zaad eten. Ook probeerden ze zelf vliegen te vangen.

De jongen zitten nu midden in de kleine rui. Het zijn 2 mannen en een pop en ik hoop het volgend jaar er mee verder te kweken. Een der jonge mannen heeft een wit vlekje op de kop.

Als conclusie kan men stellen, dat de vinkenkweek zeer wel kan slagen.

Het brengt veel werk mee om de vogels van het nodige voedsel voor de jongen te voorzien. Maar de voldoening is dat dubbel en dwars waard.

Ik hoop, dat ook de vink zich tot een eenvoudige broedvogel in de voliëre zal ontwikkelen opdat de vogelliefhebbers ook over deze vogel kunnen beschikken, zonder te moeten zondigen.

VORM EN TYPE BIJ DE GRAS

Vervolg van onze vogels no. 4 april 1968 pag. 162

Meting van borstbeen en scheenbeen en hun verhouding met de schedel

Met alleen metingen aan de schedel kunnen we niet volstaan, indien we een goed inzicht willen krijgen van de onderlinge lichaamsverhoudingen en de bouw van de vogel. Niet alle lichaamsdelen blijken een constante maximale groei limiet te hebben, noch blijken hun onderlinge verhoudingen vast te liggen.

Variaties in deze onderlinge verhoudingen heb ik in grote mate kunnen constateren, en ook hier weer spelen deze onderlinge variaties in de lichaamsverhoudingen de kweker in de hand en zijn ze voor hem onontbeerlijk.

Bestuderen we nu eerst tabel B, waarin schedel-lengte (1), lengte borstbeen (2), diepte borstbeen (3) en lengte scheenbeen (4) van de acht gemeten parkieten zijn verzameld. De kolommen 5, 6 en 7 geven de verhoudingen weer ten opzichte van de lengte van het borstbeen.

	maten in % m/h	lengte schedel. a	lengte borstbeen. f	diepte borstbeen. g	lengte scheenbeen verhouding %	verhouding %	verhouding %	
A	197	289	141	251	1,47	2,05	1,15	pa
B	187	261	129	241	1,40	2,02	1,12	pa
C	210	311	154	248	1,48	2,02	1,25	pa
D	206	303	152	257	1,47	1,99	1,18	pa
E	212	305	165	287	1,44	1,85	1,06	ma
F	206	312	156	262	1,51	2,07	1,19	ma
G	200	297	150	262	1,49	1,98	1,13	ma
H	200	284	145		1,42	1,96		ma

Tabel B

In fig. 2 ziet U verschillende aanzichten van het borstbeen getekend, in fig. 2a een zijaanzicht, in fig. 2b een vooraanzicht, in fig. 2d de plaats van het borstbeen in de vogel en 2c toont U het borstbeen in perspectief. Het borstbeen vormt als

het ware een naar beneden gerichte kam, deze kam wordt, zoals fig. 2b toont, opgevuld met weefsels (vlees). Deze vleesvorming in de kam is vormgevend voor het buik- en borstgedeelte van de vogel. De diepte van deze kam is zeer belangrijk, want des te dieper de kam zal zijn, des te dieper de vogel is. Ook de borst van de parkiet wordt voor een groot deel bepaald door de afmetingen van het borstbeen. Een lang borstbeen betekent een langer lichaam en een diep borstbeen een dieper lichaam. Een lang en tevens diep borstbeen geeft de vogel niet alleen een diep lichaam, maar ook een zware borst.

Een ander facet, dat voor het type van de vogel zeer belangrijk is, is de lengte van het scheenbeen, dit varieert in tabel 2 van min. 241 tot max. 287, een verschil in lengte dus van 4,6 mm, in procenten uitgedrukt van bijna 19%.

Een vogel met een lang scheenbeen zal veel vrijer op stok zitten dan een vogel met een kort scheenbeen en voor een goede verhouding is een lang scheenbeen gewenst. Laten we nu eerst het borstbeen bekijken en de onderlinge verhouding lengte : diepte. Kolom 6 van tabel 2 geeft ons daarvan een inzicht en we zien dan ook dat in deze verhouding een tamelijk grote variatie aanwezig is, van max. 2.05 tot min. 1.85. Deze laatste verhouding is de gunstigste, want dan is de diepte van het borstbeen t.o.v. de lengte het grootst. Hoewel de lengte van het borstbeen bij F groter is, is de diepte minder dan bij vogel E. De variatie van de lengte is van min. 261 tot max. 312, een variatie van ruim 5 mm, in procenten uitgedrukt bijna 20%. De diepte varieert van min. 129 tot max. 165, een verschil van 3,6 mm, procentsgewijs is dit ongeveer 25%.

Bij het al eerder gememoreerde jong van 5 weken heb ik gemeten: lengte 331 en diepte 168, met de mogelijkheid dat het borstbeen nog niet geheel volgroeid was.

Bij vogel F zien we de ongunstigste verhouding lengte : diepte. Deze verhouding is nog ongunstiger dan bij vogel B, die toch het kleinste borstbeen heeft.

Indien we nu het gunstigste verhoudingsgetal van E gebruiken voor de berekening van de diepte van het borstbeen van F, uitgaande van de lengte borstbeen van F, dan zou F een borstbeen kunnen hebben van 312 lang en 169 diep en dus een toename in diepte van 1,3 mm, wat de vogel F een geheel ander aanzien zou geven. Indien de factoren voor lengte borstbeen en voor diepte borstbeen geheel onafhankelijk van elkaar zouden vererven, dan zou het mogelijk zijn door ge-

PARKIET

W. BECKMAN

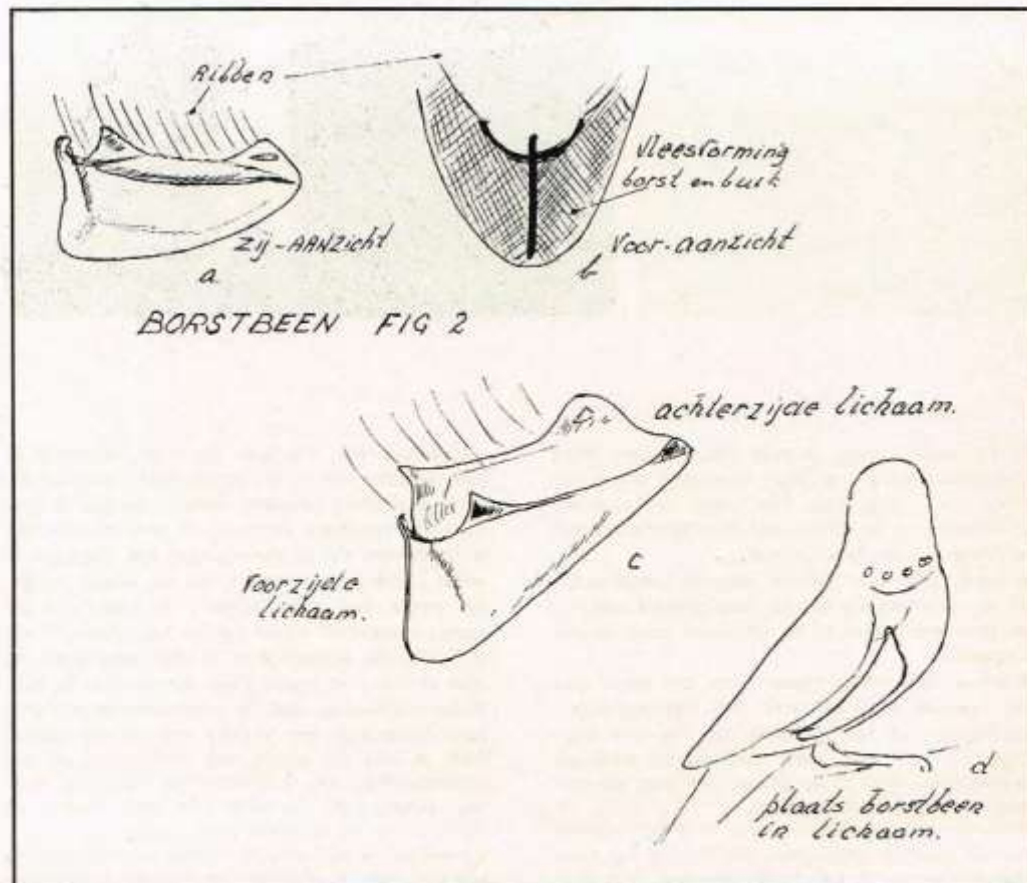
richte kweekmethode dergelijke gunstige factorencombinaties te verwezenlijken en de kweekpraktijk heeft wel uitgewezen dat dit zeer goed mogelijk is.

Een ander belangrijk verhoudingsgetal is de verhouding tussen de schedellengte en de borstbeenlengte, dus de verhouding van twee geheel aparte lichaamsdelen. Deze verhoudingen zien we in kolom 5 van tabel 2 weergegeven. Hierin zien we een variabiliteit van min. 1.40 en max. 1.51. Nemen we nu de schedellengte van F als constante en berekenen we de borstlengte van F met behulp van het verhoudingsgetal van B (1.40) dan zouden we voor F een lengte borstbeen krijgen van 288, een verkorting dus van 2.4 mm.

Zouden we echter de lengte borstbeen van F constant houden en met het verhoudingsgetal 1.40 de schedellengte van F berekenen, dan zou die schedellengte 223 worden, een verlenging van 1,7 mm.

dingen eens omrekenen. Streven we naar een verhoudingsgewijs lang scheenbeen, dan is de verhouding bij E (1.06) het gunstigst en de verhouding 1.25 bij C het ongunstigst. Nu gebruiken we het gunstigste verhoudingsgetal 1.06 van E om in C de lengte van het scheenbeen te berekenen bij constante lengte borstbeen (311). De lengte van het scheenbeen van C zou dan 293 worden, een verlenging van 4,5 mm en daarmee zou die vogel een geheel ander type krijgen.

Vervolg van dit artikel op pag. 207

Roze - ivoor

W. Oonk

Foto. P. Ramaekers

Op bijgaande foto is de roze ivoor te zien. Niets bijzonders hoor ik menigeen al zeggen. Ik ben het echter daar lang niet mee eens, omreden wij misschien nog wel eens veel bijzonderheden met die kleur kunnen gaan beleven.

Ik kreeg deze foto van de redactie toegezonden en aan de vraag die daarbij werd gesteld aan mij, om daar een artikel bij te schrijven, wil ik gaarne voldoen.

Wanneer deze kleur (ivoor) voor het eerst voor het voetlicht werd gebracht, kan niemand eigenlijk zeggen. Zo te zien, lijkt het mij niet waarschijnlijk, dat deze kleur doelbewust werd gekweekt, alles wijst er op dat we hier met een mutatie te maken hebben gehad.

Het was in Eindhoven, en wel in 1953, naar ik mij nog weet te herinneren, dat ik voor het eerst deze kleur zag. Ik heb toen wel even mijn ogen

uitgekeken. Met de heer Zandvliet, waarmee ik toen keurde, heb ik die vogels (het waren er enkele) aandachtig bekeken. Voorzichtig heb ik toen de naam roomkleur genoemd. Ik weet mij ook nog te herinneren dat ik aanwijzingen heb gegeven, in welke richting de inzender van die vogels, mogelijk verder kon gaan kweken. Ik meen dat die vogels toendertijd waren van de heer Beek, of die in Eindhoven woonde weet ik niet meer doch dat doet er ook niet zoveel meer aan af. Dat ik, toen ik die vogels zag, aan de naam roomkleur dacht, heeft niets met een vinding van mij te maken, doch ik had dit woord nog onthouden uit een briefwisseling, die ik toendertijd een paar keer heb gehad met nu wijlen de heer Helder uit Leeuwarden. De ouderen onder ons weten natuurlijk wel wie ik met de heer Helder bedoel, doch de jongeren kan ik vertellen dat de heer Helder één

der grootste kwekers van zijn tijd is geweest, één die een vooruitziende blik had en vele aanwijzingen gaf hoe of men moest kweken om steeds maar weer met beter materiaal voor de dag te komen. Uit die briefwisseling met de heer Helder wist ik dat hij probeerde roomkleurige kanaries te kweken en volgens zijn schrijven toen, was hij al een heel eind hiermee gevorderd. Om deze reden noemde ik in 1953 te Eindhoven, de nieuwe kleur, roomkleur.

Om op de ivoorkleur terug te komen, het volgende. Gezien dat wij nu al ongeveer 15 jaar bezig zijn met het kweken van die ivoren, kan ik nu niet bepaald zeggen, dat er zo veel kwekers zijn die zich met deze kleur bezig houden. Verschillende kwekers heb ik wel eens horen zeggen dat ze die kleur niet mooi vinden. Nu moet natuurlijk ieder voor zichzelf uitmaken wat hij (of zij) nu wel of niet mooi vindt, maar als er iets nieuws is moet men dit niet direct afwijzen. Probeer zelf eens uit te zoeken wat men er mee kan doen. Kwekers die de ivoorkleur gebruikt hebben en deze gepaard hebben aan de Duits witte kleur, zijn tot de ontdekking gekomen dat ze Duits witte kanaries kregen die niet, of bijna niet, die storende aanslag in de vleugel en staartpennen kregen. We moeten natuurlijk goed uitkijken dat wij in de toekomst met onze Duits witte kleur niet te ver van huis afdwalen.

Wanneer wij met de ivoorkleur de Duits witten mooier van aanzien kunnen maken, dan kunnen wij onze zilvertinten ook mooier maken, dus deze ook met geen of bijna geen aanslag in vleugel- en staartpennen te voorschijn halen.

Ook zijn er kwekers geweest die de Ivoor (dat een vetstofkleur is) gebruikt hebben om die kleur over te brengen in de gepigmenteerde vogels. Dat zij goed hebben gezien, dat hebben wij afgelopen winter te Rotterdam kunnen zien. Op de Internationale Vogelshow hebben wij de nieuwe gekweekte producten kunnen bewonderen, zoals Ivoor Brons en Ivoor Agaat. Ja zelfs een Ivoor Agaat Pastel. U ziet dus er wordt steeds aan gewerkt om de kleuren in onze kanarie te verfraaien. Niet alleen in Nederland gebeurt dit, doch ook over onze grenzen zitten ze niet stil, want wat de heer Druart uit Brussel liet zien was lang niet mis. En dit vrienden is de laatste tijd allemaal tot stand gekomen met de ivoorkleur.

De vetstofkleurige ivoor wordt op het ogenblik in alle tinten gekweekt, van geel-ivoor tot roze-ivoor toe. Tot voor enkele jaren terug werd hier bij ons de roze ivoor niet erkend, doch we kunnen er nu niet meer onder uit. Eerst werd de room- of crème-kleurige ivoor alleen maar erkend en de standaardis die hiervoor werd samengesteld, kan nu voor alle ivoorvogels hetzelfde blijven, alleen kan men niet eisen dat de grondkleur gelijk moet liggen. Als eis is gesteld dat een minimale schimmelfactor aanwezig moet zijn. Bij een te volle intensiefactor komt de zuivere ivoorkleur niet tot zijn recht. Precies zo is het gesteld wan-

neer er veel te veel schimmel voor komt. De vogel moet een gelijkmatig overgoten kleur bezitten. Ook mag geen vlekkerigheid te zien zijn. Ook de vleugel- en staartpennen moeten behoorlijk doorgekleurd zijn. Indien ze te wit zijn doet dit veel afbreuk aan het geheel.

Wanneer wij afgelopen winter de ogen goed de kost hebben gegeven, dan hebben wij kunnen vaststellen dat er veel meer roze-ivoren zijn gekweekt dan gewone ivoren. Dit komt natuurlijk alleen doordat er nogal met carotine-houdende producten worden gevoerd. Hierdoor zal een licht oranje kleur opgevoerd worden tot een behoorlijke oranje-rode ondergrond. Zelf heb ik nog geen roze-ivoor gekweekt, omdat ik geen kleur-opwekkende middelen aan de vogels geef, en steeds die vogels gebruik die bijna in de kleur liggen tussen oranje en geel. Nu kan ik mij voorstellen, dat wanneer wij de oranje-roodkleur in onze ivoren opvoeren wij dan vanzelfsprekend de schimmelfactor iets meer kunnen toelaten omdat anders de grondkleur te storend zal werken op de algehele kleur van de roze-ivoor.

In ieder geval zal de keurmeester bij het keuren hier wel goed op letten, zodat de fouten dan wel op het keurbriefje genoteerd zullen worden.

De vererving van de ivoorfactor is geslachtsverbonden. Wanneer men b.v. een normaal oranje-rode man zou paren aan een ivoor pop, dan krijgen wij als uitkomst normaal oranje-rode mannen en poppen, waarvan de mannen ivoor-verervend zijn. Onderstaande paringen kan men doen voor het verkrijgen van ivoorvogels en ivoor-verervende mannen.

- 1 Ivoor man x Ivoor pop dit geeft ivoor mannen en ivoor poppen.
- 2 Ivoor man x normaal pop dit geeft ivoor-verervende mannen en ivoor poppen.
- 3 Ivoor-verervende man x normaal pop dit geeft ivoor-verervende mannen en normaal-mannen ivoor poppen en normaal poppen.
- 4 Ivoor-verervende man x Ivoor pop dit geeft ivoor mannen en mannen die ivoor-verervend zijn, ivoor poppen en normaal poppen.
- 5 Normaal man x ivoor pop dit geeft normaal mannen die ivoor-verervend zijn en normaal poppen.

U ziet dus 5 mogelijkheden. Voor mij zelf houd ik mij bij eerste 2 aangegeven paringen. Wel is het mij opgevallen dat ik uit het 2e voorbeeld de beste resultaten heb gekregen, alhoewel paring 1 ook goede resultaten geeft. Paring 3 is niet zo erg aan te bevelen omreden wij niet kunnen zien welke jonge mannen nu wel of niet ivoor verervend zijn.

Alhoewel mij gevraagd werd om over de roze ivoor te schrijven, heb ik toch maar de ivoorkleur in zijn geheel genomen. Een ieder kan voor zichzelf wel uitmaken in wat voor een grondkleur, hij, of zij, de ivoor wilt kweken.

Veel succes bij de ivoorkweek.

GRUTTO'S

NANNE A. FERBEEK

Het is lente, de tureluur staat te buigen en te knikken op een paaltje en geeft enkele muzikale tonen weg, ginds tuimelt een Kievit rond, steeds maar duikelend en de lucht vullend met zijn krachtig en overbekend geluid?

We horen de volle fluittonen van de wulp en hoog in de lucht zien we de grutto, die zich met langzame slag en op de maat van zijn geluid voortdurend van de rechter- op de linkerzijde werpt. Grut-o, grut-o, grut-o-grut! Dan komt er een soortgenoot, pijsnel gaat ze er vandoor om na een kilometers-lange vlucht vlak bij ons op een dampaal te dalen, de wieken hoog opgericht.

De tijd is gekomen dat deze vogels hun verblijf in Afrika verwisseld hebben voor dat in ons koude kikkerland.

De grond is nog vochtig en hun tafel volop gedekt, tussen het jonge gras krioelt het van wormen, slakjes en dergelijk gedierde.

De grutto's boren hun lange scherpe snavel in moeder aarde en steeds komt er iets lekkers te voorschijn.

Als het niet te koud is, beginnen ze eind maart aan het paren te denken en na in de wittebroods-dagen verschillende ondiepe kuiltjes in de graspollen te hebben gemaakt, wordt begin april in het in hun ogen geschiktste en meestal moeilijk te vinden kuiltje het eerste olijfgroene ei gelegd. Buiten ons land komen we ze in Denemarken, Duitsland en Polen nog tegen, maar volgens schattingen moeten er in die landen samen nog niet zoveel broeden als in ons kleine landje.

Verder komen er sinds kort ook weer enkele broedgevallen in Engeland voor en men heeft ontdekt, dat een aantal grutto's het voorjaar in West-Afrika blijft. Men neemt aan, dat ze pas na één of twee jaar broedrijp zijn en tot zolang zowel tij-

Grutto

Copyright N. A. Ferbeek

202

dens onze zomer als onze winter in het warme zuiden vertoeven.

Deze majestueuze vogel, die door dr. Jac. P. Thijssen „de koning der weidevogels” werd genoemd, staat hoog, ja elegant op zijn poten. En wat hebben de mannetjes in de broedtijd een prachtige roodbruine hals en borst!

Gruttonest met drie normale en één wit ei.

Copyright N. A. Ferbeek

Zo omstreeks 20 april worden de eieren van de verschillende weidevogels in de Friese vogelreservaten geteld. Elk jaar ga ik mee en nergens zie ik op één dag meer gruttoëieren.

De laatste keer waren we met 15 man en vonden 74 Kievits- en 189 gruttoëieren. Maar het leuke is ook, dat we vaak bijzonderheden vinden. Bijvoorbeeld een grutto, die haar schuwheid heeft verloren en rustig over de rug wordt geaaid. Of een nest met vijf eieren, wat een uitzondering is. Zelfs vonden we tot tweemaal toe een nest met drie normaal gekleurde en één wit ei.

Op laaggelegen terreinen dreigt vaak overstromingsgevaar. Meestal voor de grutto's geen probleem, ze beginnen onmiddellijk de nesten op te hogen en later worden de jongen half wadend en drijvend door de oudervogels naar het droge geloodst.

Dan eten ze zich rond onder het wakend oog van pa of ma en na een maand zijn ze de vliegkunst al aardig meester.

Er komen minder jonge grutto's om dat er eieren worden uitgehaald. Met dit laatste houden roeken en kraaien zich bezig en geloof me, als ze de smaak te pakken hebben, dan kunnen ze er wat van. De jonge vogels verbergen zich in het intussen lang geworden gras en vallen veel minder gauw ten prooi aan deze zwarte rovers.

Ussel

De

Er mogen niet veel broedsels verloren gaan, want de grutto's hebben in tegenstelling tot b.v. de Kievit weinig tijd. Eind juni, begin juli gaan de eerste ons alweer verlaten om zich eerst langs de kust tot groepen te verzamelen en daarna naar de tropen terug te keren.

Dat doen ze niet alleen overdag maar ook des nachts. Uren hebben we staan luisteren, hoog boven ons hoorden we dan de ons zo bekende klanken, vermengd met geluiden van andere trekkers, die ook aan de natuurlijke drang niet waren ontkomen.

's Nachts worden de vogels niet belaagd door roofvogels of in het zuiden door de neerknallen-

de mens, een voordeel dus, daar staat echter tegenover dat de vogels niet altijd boven land blijven. Als ze dan door een regen- of hagelbui worden overvallen en niet doorvliegen tot ze de overzijde van het water hebben bereikt zijn ze ten dode opgeschreven. Met een zachte winter blijven hier nog wel eens grutto's overwinteren, misschien vogels die afkomstig zijn uit Oost-Duitsland en Polen.

Als laatste wil ik nog vermelden, dat de grutto deel uitmaakt van een uit 29 soorten bestaande familie en dat zijn wetenschappelijke naam *Limosina limosa* is.

De Black-mantled sparrowhawk

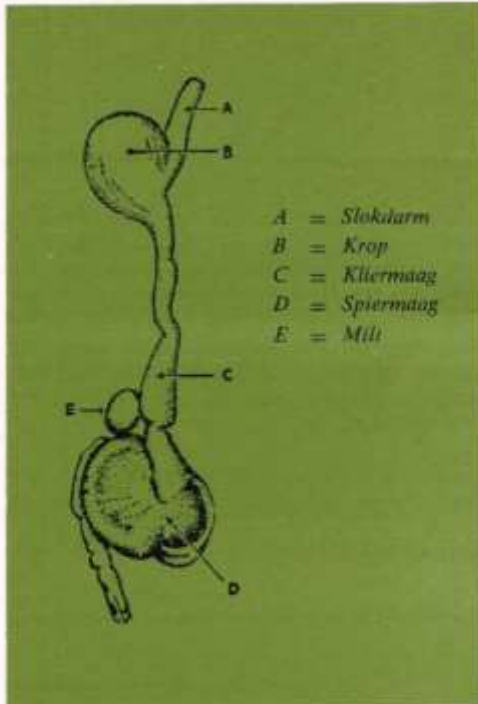
Over de roofvogel, die u met zijn felle goudgele ogen dit keer aanstaart van de kleurplaat op de omslag van ons lijfblad, is bijzonder weinig bekend. Aan het opschrift boven dit artikelje kunt u reeds zien, dat men hem zelfs nog geen Nederlandse naam heeft toebedacht. De Engelse benaming is Black-mantled sparrowhawk (*Accipiter melanochlamys*), die vrij eenvoudig te vertalen zou zijn, maar een officiële naamgeving heeft heel wat meer voeten in de aarde!

Het is — de geslachtsnaam *Accipiter* zegt het reeds — een echte sperwer, maar een, die er zijn mag. Zijn afmetingen komen overeen met die van onze sperwerwijfjes — u weet natuurlijk dat de dames aanzienlijk groter zijn dan de heren — en men zou dan ook haast kunnen spreken van „een kleine havik“.

Hoewel het boekwerk *Birds of prey of the world* vermeldt, dat deze sperwer zowel op Nieuw-Guinea als New Britain voorkomt, schijnt dit toch niet geheel juist te zijn. Volgens mijn informateur, drs. Wattél van het Zoölogisch Museum te Amsterdam — die ik gaarne dank voor zijn waardevolle inlichtingen — bevindt het verspreidingsgebied zich uitsluitend in Nieuw-Guinea, waar de vogels maroderen boven de bossen van het bergland van omstreeks 1500 m hoogte, zowel in de Vogelkop, het Van Rees en Gauthier gebergte als in het Australische deel van genoemd eiland. De prooidieren bestaan uit vogels, zoogdieren en zelfs kikkers. De foto op de omslag is die van een geprepareerd volwassen exemplaar. Onvolwassen individuen zijn van boven zwart met bruin gestreept, van onderen wit met zwartbruine streepjes en donker gebandcorte dijen, de zogenaamde „broek“. Ik vermoed dat de vogel als prooidier de een of andere bergparkiet heeft.

M. de Jong

203

Nuttige wenken bij de vogelkweek

Ditmaal wil ik met U verder ingaan op het belang van de juiste voeding bij onze kanaries. Allereerst volgt hier de samenstelling van de diverse zaden en zachtvoer, welke ik al jaren aan mijn vogels verstrek, aangepast aan twee verschillende periodes: fok- en groeitijd, met meer eiwitrijke zaden, de rusttijd (winter) met meer vettere zaden (zie hiervoor de tabel verder in dit artikel). Samenstelling 40% witzaad, 40% nootzoet-raapzaad, 5% gepelde haver, 5% negerzaad, 2% lijnzaad en 2% hennep, de overige 6% wordt verstrekt in de vorm van snoepzaad, hetgeen bestaat uit een samenstelling van diverse soorten kleine zaden. In de fok- en ruitijd meer witzaad, negerzaad en hennep en in de wintermaanden meer raap- en lijnzaad geven. De zaden worden apart gekocht en na controle door elkaar gemengd. Een kanarievogel gebruikt ongeveer 8 gram per dag. Hierbij krijgen de vogels ongeveer 1 gram paté-kracht of opfokvoer.

In de foktijd krijgen ze naar behoefte, welke afhankelijk is van het aantal jongen dat ze hebben. Dit opfokvoer wordt door mij zelf gemaakt en 5 keer per dag verstrekt aan vogels met jongen. Het opfokvoer bestaat uit: 1 hard gekookt ei (6 à 7 minuten laten koken) en 5 fijn gemaakte eierbeschuiten, waaraan wordt toegevoegd 1 theelepel snoepzaad, ca. 1 suikerlepel mineralen en 1 druppeltje vitamine A en D. Het geheel goed door elkaar mengen en iets vochtig maken tot het een rulle massa is. Deze samenstelling wordt 5 x per dag vers verstrekt, hetgeen tot voordeel heeft dat de vogels telkens wanneer zij voer krijgen, ook hun jongen voeren, al zijn het maar kleine hoeveelheden.

Dagelijks wordt vers drink- en badwater verstrekt. In het drinkwater doe ik 5 dagen achter elkaar dohytral W M extra en dan weer 5 dagen niet.

Voeder- en drinkglasjes worden dagelijks gereinigd. De vloeren of zandladen worden 1 à 2 maal per week gereinigd en bestrooid met zuiver maas- of zilverzand. Fokruimten en andere vogelverblijven worden regelmatig ontsmet met verdunde creoline of halamid, dit laatste is beter, daar het de wanden en hokken niet doet verkleuren.

Het fokmateriaal wordt jaarlijks grondig geselecteerd, waarop ik in een volgend artikel wil terugkomen, daar huisvesting, voeding en selectie de grondslag vormen voor een geslaagde kweek. Indien U hier stipt de hand aan houdt, kunt U gemakkelijk een gemiddelde van 5 tot 9 jongen per pop verwachten.

Voor wat betreft de voedingswaarde van genoemde zaden, volgt hier een overzichtje waarbij de percentages zijn aangegeven.

JSSSEL

De

Soort	Eiwit %	Koolhydraten %	Vetten %	Mineralen %
Haver	11	56	5	2
Raapzaad	19	10.4	40.2	4
Witzaad	13.5	50.8	5	2
Millet	15	60.4	5	3
Lijnzaad	1.5	17.5	40.8	6
Negerzaad	17.4	17	32.5	7
Hennep	16.2	15.8	32.5	2

In aansluiting hierop wil ik in het kort de afbraak van dit voedsel omschrijven. Een vogellichaam kunt U vergelijken met een verbrandingsmotor, welke voedsel (brandstof en zuurstof) nodig heeft om te kunnen functioneren en tesamen met de verbinding van koolstof een verbranding in de cellen mogelijk maken. Door deze verbinding ontstaat warmte, waardoor arbeidsvermogen vrijkomt.

Zoals U wel zult weten is ieder individu, dus ook onze kanarie, opgebouwd uit miljoenen cellen, genaamd lichaamcellen. Deze cellen hebben ieder voor zich een bepaalde functie, zoals het vormen van spierweefsels, beenderen, veren, kleurstoffen, geslachtscellen, bloedcellen enz. Al deze cellen moeten gevoed worden met eiwitten, koolhydraten, vetten, vitaminen, vocht enz., hetgeen als volgt te werk gaat:

De vogel slikt de zaden, nadat deze van hun bolster zijn ontdaan, door. Deze belanden in de krop, een verwijding van de slokdarm. Hier wordt het voedsel eerst voorgeweekt, zachtvoer en groenvoer verblijven hierin maar kort, zaden echter veel langer. Nadat het voedsel voldoende is geweekt, kunnen de ouders hun nestjongen uit de krop voeren; wordt het voedsel echter voor hen zelf gebruikt, dan wordt dit verder getransporteerd naar de kliermaag. Hier wordt het met maagsappen vermengd, waardoor de aanwezige eiwitten uit het voedsel gesplitst worden in oplosbare deeltjes, waarna het zijn weg vervolgt naar de eigenlijke maag. Deze maag is vooral bij zaadeters sterk ontwikkeld, deze bestaat namelijk uit een sterke holle spier, die van binnen bekleed is met een harde laag, hoornlaag genoemd. Door het uitzetten en samen-trekken van deze holle spier, die gedeeltelijk gevuld is met kleine kiezelsteentjes, wordt het voedsel gekneusd, gemalen en gekneet tot een fijne massa. Deze kleine kiezelsteentjes zijn noodzakelijk bij dit proces, daarom moet men ook zorgen dat de vogels ten alle tijde van deze steentjes op kunnen nemen; bestrooi daarom de vloeren der vogelverblijven met maas- of zilverzand. Het fijn gemalen voedsel wordt via deze maag in de darmen gebracht, alwaar het verder wordt afgebroken door de darmsappen. Deze darmsappen werken op alle voedingsstoffen in, waardoor ze zo fijn gesplitst worden, dat ze door de haarvaten der darmen opgenomen kunnen worden in het bloed. De restanten van dit voedsel worden, nadat het vocht hier grotendeels uitgehaald is, verwijderd uit het lichaam als afvalstof. Nadat de voedingsstoffen in het bloed zijn opgenomen, welk bloed bestaat uit een dunne gele vloeistof, plasma genaamd, worden ze van hieruit getransporteerd door het gehele lichaam en voorzien de lichaamcellen van voedsel en brandstof.

In het plasma drijven nog miljoenen andere cellen, namelijk de rode en witte bloedlichaampjes en de bloedplaatjes, welke ieder voor zich ook weer een taak hebben om het lichaam goed te laten functioneren. De rode bloedlichaampjes hebben tot taak de voedingsstoffen met de gassen (zuurstof en koolzuur) te transporteren door het gehele lichaam. De witte bloedlichaampjes zijn de soldaten, die tot taak hebben binnengedrongen schadelijke bacteriën te vernietigen. De bloedplaatjes hebben tot taak bij verwondingen door stolling de wond af te dichten, waardoor het lichaam niet kan leegbloeden en bacteriën niet de kans krijgen binnen te dringen. Het hart is de motor of pomp, welke voor de circulatie van het bloed moet zorgen, waardoor de cellen tijdig worden voorzien van brandstof en zuurstof. Om het lichaam goed te doen functioneren, moeten wij voor goed voedsel zorgen, zodat de vogels het noodzakelijke hieruit kunnen halen, dat nodig is om in conditie te blijven. Om de verbranding van het voedsel ongestoord te doen verlopen moet men echter ook zorgen dat in de vogelverblijven een goede circulatie is, zonder tocht, van steeds verse lucht, daar de zuurstof hieruit een zeer voornaam element is voor de vogels.

rood, wit en zwart

de grote bonte specht

J. BUDDING

Het is heerlijk rustig op deze eerste maartse zondagmorgen. Alleen in de vogelwereld is het opvallend druk. Hoe kan het ook anders, de lieve lente, de feestperiode, is in aantocht. De drie paartjes goudvinken, die de dennen van de Selterskampweg omtoveren tot kerstbomen met bloedrode ballen, hebben versterking gekregen van trekkers uit andere oorden. Nu blijft hun aantal voortdurend schommelen. Zie hier onze waarnemingen van 24 februari tot en met 2 maart. Op 24-2 zag ik 's morgens de drie paren waarover ik reeds eerder vertelde, 25-2 alleen een man, 26-2 drie mannen en vijf poppen, 27-2 resp. vier en vijf, 28-2 een en twee. Op de eerste maart N.B. acht mannen en twaalf poppen en tenslotte op 2-3 vier mannen en zeven poppen. Vele natuurliefhebbers maken in deze dagen een ommetje over de Selterskamp en als je daaronder bekenden tegenkomt, zeggen ze prompt: ik weet waarnaar jij bent wezen kijken. Zag trouwens vanmorgen op de Heidelaan ook nog twee „losse” poppen, die bij ALLE waarnemingen in de meerderheid zijn.

Op de Bosmeesterkamp gaan de boomklevers te keer als bezetenen, horen we allerwege de mezen en de goudhaantjes.

Verderop lachen de Turkse tortels die zich hier in enkele jaren zo enorm hebben vermenigvul-

206

Tekening: H. Heinzel

digd, dat er wat mij betreft, rustig wat minder mochten zijn. Tussen het donkere gekoer van de houtduiven en het ka, ka van de kauwtjes, die de lente ook al in de kop geslagen is, hoor ik in de verte plots een welluidende roffel weerklinken. Da's een verliefde specht, maar welke?

Rustig wandel ik in de richting vanwaar het geluid komt, merk dat mijn vriend, wie het dan ook mag zijn, het aardig op z'n heupen heeft.

Machtig, wat slaat die vent er een roffel uit! Daar zou de tamboer van ons pijperkorps van kunnen leren. Ineens klinkt dan het geluid van vlakbij en gelijk ontdek ik de grote bonte specht. Had ik wel gedacht, want alleen die en de kleine bonte zijn zulke vlijtige roffelaars.

Ja, ook de kleine groene, doch die heb ik nog nooit in levenden lijve gezien. De kleine bonte had twee jaar geleden een nestholte gehakt in een oude eik bij „Nol in 't bos” in het Renkumse, maar daar vertel ik later wel eens over. We gaan nu de grote bonte, die onbehouwen wildebras eens in de kijker nemen.

Omdat hij als „vrij algemeen voorkomend” te boek staat en hij ons ook in de winter niet in de steek laat, is U mogelijk zo goed als wij in de gelegenheid hem het hele jaar door te zien.

Verleden jaar woonde er zo een roffelaar in de

Ussel

De /

tuin van de buren. Dagenlang reeds hoorde ik hem roffelen in de bomen van „Zuidereng“, doch bijkbaar kon hij daar z'n draai niet vinden.

Hij houdt n.l. van veel lawaai en zoekt dagenlang naar een tak die veel klank geeft. Zo'n resonerende dode boomtak geeft natuurlijk veel meer geluid als hij er met z'n snavel mitrailleur-geluiden uithamert dan een groene, nog levende tak. En dat is juist de bedoeling, want hoe verder z'n roffel klinkt, des te groter is de kans dat rondolende meisjes dit horen. Deze spechten-meisjes zijn echter dames van de high society, die er dus niet aan denken één sprong in de richting van meneer te maken. Omdat dank zij de lente er ook bij hen het een en ander kriebelt, kunnen ze het niet laten om ook een roffel te slaan wat dan, vrij vertaald, zoveel betekent als: Hier ben ik, als je zin hebt kom dan naar me toe, maar kom in elk geval.

Slechts eenmaal heb ik het meegemaakt, dat zo'n grote bonte specht, die enkele dagen voor lauwwad zitten timmeren, antwoord kreeg.

Prompt veranderde hij in één brok onstuimigheid, die op hetzelfde moment dwars door een wirwar van takken wegstormde in de richting van haar, de allerliefste. Zij waarop hij reeds dagen wachtte. We hebben er ook een meegemaakt die ontdekt had, dat een holle ijzeren afrasteringsbuis zich bijzonder goed leende voor het slaan van een roffel. Naast het lokken van een wijfje schijnt het roffelen ook te dienen als uitlaat voor een overcomplete aan energie en/of als uiting van een maximum aan levensvreugd. Hoe het zij; ook ná de bruiloft slaat hij welgemoed af en toe z'n roffel.

In onze tuin heeft een paartje van die bonte lappen de grootste pret, getuige het feit dat ze nu reeds twee winters en een zomer hier verblijven. Ja, ook een zomer. Verleden jaar lente waren ze ineens verdwenen, we waren al bang dat het een afscheid was voorgoed. Wel hoorden we uit het donkere bos van het landgoed „Zuidereng“, op 100 meter afstand, wekenlang hun driftig tsjèk, tsjèk, maar we zagen ze niet.

Tot we, het was reeds juli geworden en we zaten in de tuin aan de koffie, eensklaps zo'n rood-wit-zwart-geval met de ons, zo bekende kreet tegen de Amerikaanse eik zien plakken. Oók goeienavond en van harte welkom, jong. Hoewel hij ons drommels goed kent, was hij toch onrustiger dan anders. Zal wel komen omdat hij een paar maanden weg geweest is, meent mijn vrouw. Ik wil daar niet aan; hij is hier in bekend terrein en weet hier in elke boom elke spleet waar vette insecten en larven te vinden zijn; nee, dat is per se niet de oorzaak van z'n onrust.

De oplossing laat niet lang op zich wachten; terwijl we de verloren zoon nog zitten te bekijken, meldt zich nummer twee en voordat we een woord kunnen zeggen, steken er nog drie het open stukje over en voegen zich bij de twee eerste.

Vreugde bij ons dat ze er weer waren, vreugde ook in het gezin van **Dendrocopus major**; dat is hun deftige naam.

Ze waren direct gewend. Wel hoorden we de eerste weken hun tsjèk, tsjèk voortdurend, doch dit hoort nu eenmaal zo. Ook spechtenkinderen moeten van alles leren en lesgeven kan je nu eenmaal niet met je snavel dicht. Dus, hier een terechtwijzing geven, daar een waarschuwing, daar een les.

Gelukkig hebben de grote roofvogels hun home in deze tijd ettelijke kilometers noordelijker op de Veluwe en daardoor konden we met het spechtgezins blijven meeleven tot de kinderen hun eigen weg gingen. Tot slot nog dit: Van de familie **Dendrocopus** woont in ons land ook nog de kleine bonte specht en die heet **minor**.

Komt minder voor dan zijn grote broer.

Tussen deze twee in is er de middelste bonte specht, **medius** en dat is een zeer zeldzame gast. Volgens de boeken is deze soort vanaf 1900 slechts 13x waargenomen en hoewel mij dat niet zoveel zegt, kunnen we toch wel aannemen dat deze veel minder voorkomt dan de grote.

Toch is er in 1952 nog een broedgeval van **medius** in ons land geregistreerd. Kijkt U ook eens naar hem uit?

Echte natuurliefhebbers hebben altijd schik, als hun de aanwezigheid van een weinig voorkomende soort gemeld wordt.

VORM EN TYPE BIJ DE GRASPARKIET

Vervolg van pag. 199

De bevedering

Het lijkt me toe dat van alle lichaamsdelen de bevedering het meest in groei beïnvloed wordt door de voeding en het milieu.

In tabel c ziet U de meting aan de bevedering verricht, tevens heb ik van alle vogels ook weer de lengte van het borstbeen vermeld ter vergelijking. Er blijkt nauwelijks sprake te zijn van enige correlatie in de groei tussen de bevedering en het borstbeen.

Van de vogels A en B kunnen we gerust aannemen dat zij opgegroeid zijn in de slechtst denkbare milieu-omstandigheden, wat dan ook tot uiting komt in de lengte van slag- en staartpenen, waarop dwarse groeistreepjes duidelijk te onderscheiden waren. De vogels C, D, F en G waren alle min of meer van het longflighted type en vogel E kwam het perfecte type zeer nabij.

Van een uitgesproken buff type was geen sprake, vogel E was bijna het zuivere yellow type.

De maten van de bevedering tonen wel aan welke grote invloed de bevedering op het type van de vogel kan hebben. Lange staartpenen kunnen een vogel langer doen lijken, een langere contourbevedering (die tevens verhoudingsgewijs ook dikker is en meer veermassa vormt) kan de vogel forszer doen lijken en lange of kortere slag-

pennen geven de vogel ook een geheel andere verhouding.

Als U de drie tabellen nauwkeurig bestudeert en U van mij aanneemt, dat vogel E wat type en verhoudingen betreft het beste was, dan krijgt U misschien een idee welke verhoudingen we moeten nastreven. Vogel E had ik graag iets groter gezien, ongeveer 10%, maar met ongeveer dezelfde onderlinge verhoudingen, behoudens de schedelvorm, die zou verhoudingsgewijs meer dan 10% toe moeten nemen.

meten in %	lengte borstveer 1 ^o	lengte staartveer 1	lengte 1 ^o slagpen- aan	lengte borstveer 2	verhouding 1/2	verhouding 1/3	verhouding 1/4
A	289	970	740	150	0.80 3.26	0.23 2.56	1.93 0.52
B	261	910	760	160	0.29 3.48	0.54 2.91	1.63 0.61
C	311	1230	970	220	0.25 3.96	0.32 3.12	1.41 0.71
D	303	1220	910	210	0.25 4.03	0.38 3.00	1.44 0.69
E	305	1168	793	185	0.26 3.93	0.37 2.60	1.85 0.61
F	312	1370	960	225	0.23 4.39	0.32 3.01	1.38 0.72
G	297	1370	869	210	0.22 4.61	0.34 2.92	1.42 0.71

Tabel C

Tenslotte nog enkele algemene opmerkingen over de bevedering.

Het aantal veertjes neemt gedurende de groei-periode niet in aantal toe. Bij de bevruchting is alreeds bepaald (erfelijke factoren) hoeveel veertjes per cm² oppervlak aanwezig zullen zijn, dit getal blijft gedurende het verdere leven van de vogel constant. Het lijkt me niet waarschijnlijk, dat het aantal veertjes per cm² oppervlak bij de parkieten onderling veel zal variëren, hoewel enige variatie zeer goed mogelijk kan zijn. Wel is het aantal veertjes per cm², behoudens kleine variaties, per soort bepaald. Ditzelfde zien we ook met het aantal slag- en staartpennen.

Ook de lengte van iedere veer is erfelijk bepaald. Dit laatste kunnen we beter anders formuleren; de maximale groei-limiet van de veer is erfelijk bepaald, maar de groei kan ongunstig door velerlei milieu-invloeden geremd worden. Dit laatste geldt echter niet alleen voor de bevedering, maar voor alle lichaamsdelen. Erfelijk is de maximale groei-limiet vastgelegd en het milieu bepaalt uiteindelijk of dit erfelijke maximum kan worden gerealiseerd.

In een volgend artikel hoop ik het groeistadium van de parkiet te behandelen.

wordt vervolgd

DE GEELSNAVEL-RAL

door Charles Everitt

De geelsnavel-ral (*Limnoconax flavirostra*) is afkomstig uit Afrika, waar ze worden aangetroffen in een gebied dat zich uitstrekt van de Zuidelijke Sahara tot Kaapstad. Op de kleurplaat bij dit artikel komt de vogel prachtig tot zijn recht. Hij is slechts 20 à 22 cm. groot en man en pop zijn gelijk gekleurd.

Toen ik een paartje van deze vogels uit Portugees Oost Afrika ontving, bracht ik ze onder in een grote beplante voliëre met veel graspollen, kamperfoelie en andere laag groeiende planten. In de voliëre was een klein ondiep vijvertje met stromend water.

In het begin waren ze wat schuw en zochten bescherming onder de struiken zodra iemand de voliëre binnenging, maar voor wat meelwormen kwamen ze al gauw uit de struiken te voorschijn. In februari — het was een verwarmde voliëre — maakten ze in een graspol een nest van droog gras en riet. De 3 eitjes waren bleek-rose van kleur met roodbruine en lila vlekken en stippen, de afmetingen waren 23 x 31 mm.

Ofschoon steeds een vogel op het nest verbleef, merkten wij op dat ze zich niet meer alleen op de bodem ophielden, maar ook boven in vrij hoge struiken.

Zoals bij de meeste rallen worden de vleugels niet veel gebruikt, zij klapperen er wat mee om over een obstakel heen te komen. Hun vlucht is fladderend en zwaar. Ze moeten met broeden zijn begonnen na het leggen van het eerste ei, want deze kwamen op achtereenvolgende dagen uit.

De jongen zijn kleine balletjes van zwart dons met heldergele snavels en zwarte poten. Ze verlaten het nest ongeveer 3 uur nadat ze uit het ei gekropen zijn en het is bijzonder leuk om te zien hoe de ouders hen naar het voedsel lokken of op een meelworm af rennen om deze naar een jong te brengen en voor hem neer te leggen, zodat hij de meelworm zelf kan opeten.

De snavels worden donkerder als ze 5 dagen oud zijn en op een leeftijd van 4 weken hebben ze olijfbroene veren en een witachtige keel. De poten begonnen pas te verkleuren toen ze 2 maanden oud waren, ook de snavel wordt dan lichter.

De ouders begonnen toen weer aan een nieuw nest, dat ditmaal onder de kamperfoelie werd gemaakt. Er werden 4 eitjes gelegd, die allen uitkwamen.

Tegen de tijd dat de jongen uit de eerste ronde geheel op kleur waren, hadden de oudervogels nog 3 nesten grootgebracht van resp. 4, 3 en 3 jongen.

Het leek er wel op of de jongen hun ouders er toe aanzetten om aan een nieuw nest te beginnen, want zij namen direct de zorg van de pas uitgekomen kuikens over zodra deze het nest verlieten hadden. In totaal werden dat seizoen 19 jongen geboren in 6 rondes.

Het volgende jaar begonnen de rallen in januari te nestelen. Het nest werd weer onder de kamperfoelie gemaakt, die nog geen bladeren had. Toen de eieren uitkwamen en de jongen het nest verlieten, werden ze door een Princes Stephanie paradijsvogel gegrepen en opgegeten, ondanks het geschreeuw van de 21 ralletjes.

Zodra de kamperfoelie weer in het blad kwam, was er weer voldoende bescherming voor de jongen en ging alles weer goed met de jonge vogels.

Bij de volgende nesten broedden niet alleen de oudervogels, maar zaten soms ook de jongen uit het eerste jaar op het nest. Als de paradijsvogel zich nu nog in de buurt van het nest waagde, verzamelden alle ralletjes zich direct en met veel lawaai joegen ze hem dan weg, zodat praktisch geen jonge vogels meer verloren gingen.

Deze mooie rallen zijn ideale vollèrevogels, die gemakkelijk te verzorgen zijn. Naast een zaadmengsel van millet en witzaad eten ze krachtvoer, universeelvoer, klein gesneden rood vlees en levend voedsel.

ONKRUIDZADEN

LIJSTERBES (*Sorbus aucuparia*) Cliché uit „Vogelfutterpflanzen“ (Verlag Jacob Héline).

Vrijwel iedereen kent de lijsterbes; deze rode bessen zijn wel de bekendste welke door de vogels gegeten worden. Het is niet alleen een prima voedsel voor lijsters, ook vele vruchten- en insektenetende vogels lusten ze graag.

Daar exoten deze bessen niet kennen, moeten ze er soms aan gewend worden door ze met andere vruchten of universeelvoer te vermengen, maar als ze de smaak eenmaal te pakken hebben zijn ze er dol op.

Wat velen niet weten is dat lijsterbessen ook door de verschillende zaadetende soorten worden gegeten. Gaat het bij de vruchteneters vooral om het vruchtvlees, zaadeters is het meer te doen om de kern van de bessen.

Niet alleen inlandse vogels, zoals putters, groenlingen en vinken, maar ook grotere tropische vogels en zelfs parkieten (o.a. grasparkieten, valkparkieten en bloedvleugelparkieten) doet U er een plezier mee.

In augustus zijn de bessen rijp en geschikt om te plukken, ze blijven echter aan de struiken goed tot diep in het najaar.

Het is mogelijk om lijsterbessen te bewaren tot de wintermaanden door ze in droog zand te leggen.

G. VAN DER ZALM

BEPERKINGEN BIJ VOLIEREBOUW

Vervolg van onze vogels no. 4 april 1968
pagina 157

II. Beperkingen door derden

Het aantal beperkingen, dat wij onszelf opleggen om vorm en inhoud te geven aan onze liefhebberij, speciaal met betrekking tot de volierebouw, is reeds zeer groot gebleken. Desondanks of misschien juist daardoor bevinden zich onder het aantal mogelijkheden, dat toch nog overblijft, de reële mogelijkheden, die voor uitvoering vatbaar zouden zijn als we verder met niemand te maken hadden.

In een geordende samenleving leven we naar de wet. De wet is er omwille van hen, die aan die wet gebonden zijn. Niet iedereen is overtuigd van het nut van iedere wet, maar dat is niet belangrijk. De wet heeft een doel, dat bereikt moet worden door middel van de naleving van de bepalingen daarvan. Dat geldt ook voor onze liefhebberij. Namen als Vogelwet, Wet op de dierenbescherming e.d. spreken tot onze verbeelding. Minder spectaculair, maar voor de volierebouw niet minder belangrijk, zijn de vele overheidsvoorschriften die technische beperkingen bevatten.

Onze liefhebberij wordt dus niet alleen door onszelf, maar ook door derden beperkt.

Hierbij zijn twee hoofdgroepen te onderscheiden en wel:

1. de publiekrechtelijke beperkingen, opgelegd van overheidswege en gevormd door wetten en verordeningen;
2. de privaatrechtelijke beperkingen, voortvloeiende uit het burgerlijk wetboek.

Publiek recht

De wetgever stelt eisen, waaraan bij het plaatsen, het geheel of gedeeltelijk oprichten, vernieuwen of veranderen en het vergroten van een bouwwerk moet worden voldaan. Ingevolge de nieuwe woningwet is vergunning van het college van burgemeester en wethouders vereist voor het bouwen (de bouwvergunning). Alleen voor het bouwen van bouwwerken van geringe afmeting,

die niet een voor mensen toegankelijke, overdekte, geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten, ruimte vormen is geen vergunning vereist. Over het algemeen is dus voor de bouw van een volière een bouwvergunning nodig.

Ter uitvoering van de Woningwet kent iedere gemeente een Bouwverordening. De inhoud dezer verordeningen kan verschillend zijn. Door de nieuwe model-bouwverordening wordt getracht grotere uniformiteit te verkrijgen.

De bouwverordening omvat de technische eisen, die bij het bouwen in acht genomen moeten worden. Zij regelt de bouw i.v.m. de omgeving, de inrichting, de constructie, de eisen van brandveiligheid, de algemene rooilijnen e.d.

De wijze waarop een bouwvergunning moet worden aangevraagd, is plaatselijk verschillend. De behandeling kan zijn op de afdeling algemene zaken of een nader aangeduide afdeling van de gemeentesecretarie of bij de technische dienst, die, afhankelijk van de grootte der gemeente, weer onder verschillende benamingen kan functioneren.

Plaatselijk moet gebruik worden gemaakt van de van gemeentewege te verstrekken aanvraagformulieren. Deze formulieren met bijbehorende tekeningen moeten in het voorgeschreven aantal (dikwijls drievoud) worden overgelegd, voorzien van een kadastrale aanduiding.

Indien men plaatselijk niet op de hoogte is van de geldende voorschriften, kan men zich wenden tot de gemeentesecretarie ter verkrijging van de nodige inlichtingen. Nog eenvoudiger is het een deskundige in te schakelen, die terzake kan handelen.

De bouwvergunning heeft voor de vogelliefhebbers geen prettige klank, omdat men zich gebonden voelt in zijn bedoelingen. Dat is nu eenmaal het gevolg van beperkingen, opgelegd door de wet. Niet moet uit het oog worden verloren, dat een verkregen bouwvergunning een bezit is, waarop onze liefhebberij legaal gebaseerd kan worden.

De reeds genoemde bouwverordening moet gezien worden als de algemene wet voor de plaatselijke bouw. De voortschrijdende bouw noodzaakt tot vaststelling van **uitbreidingsplannen** (thans bestemmingsplannen), die hun eigen bebouwingsvoorschriften kennen. In alle gevallen, waarin deze bebouwingsvoorschriften afwijken van de bouwverordening, gelden zij boven de bouwverordening. Het zijn overwegend de bestemmingsplannen die geraadpleegd moeten worden, omdat vrijwel de gehele nieuwbouw daaronder valt. Alle nieuwe wijken komen tot stand overeenkomstig vastgestelde bestemmingsplannen. Welk percentage onzer leden zal in zulke omstandigheden een oplossing moeten zoeken? Voor de meesten onzer zijn de bestemmingsplannen niet meer dan rijkelijk van kleuren voorzien kaarten met wat er aan voorschriften bijhoort. In werkelijkheid zijn zij volledig bepalend

Ussel

De

voor de bestemming der gronden en de regeling van wat er in ons tuintje mag en wat niet. Behalve de bestemmings- en constructie-eisen zijn er nog de welstandseisen.

Het uiterlijk van een bouwwerk en de plaatsing daarvan moeten zodanig zijn, dat het bouwwerk zowel op zichzelf als in verband met de bestaande omgeving of de te verwachten ontwikkeling daarvan, voldoet aan redelijke eisen van welstand. Naast de esthetische normen die we voor onszelf moeten aanleggen, waakt ook de overheid voor het uiterlijk en daarmee hebben we rekening te houden. Laten we wel bedenken, dat het een vreselijke toestand zou worden, als een ieder kon handelen zoals hij dat zelf zou willen. Ordening is niet alleen goed, maar ook noodzakelijk.

Privaat recht

Het burgerlijk wetboek bevat vele bepalingen, die zijn gericht op het gebruik der erven. Voor naburige erven vloeien de rechten en verplich-

tingen voort hetzij uit de natuurlijke ligging, hetzij uit de bepalingen der wet. Erfscheiding, waterafvoer, benutten van een gemeenschappelijke muur, gootrecht, beplantingen, uitweg, uitpad enz. vormen al die onderwerpen die ons kunnen belemmeren in de uitvoering van de bouwwijze zoals we die graag zouden willen.

Naast de publiekrechtelijke bestemmingsbeperkingen kennen we ook soortgelijke privaatrechtelijke voorschriften.

Bij particuliere bouwcomplexen en vooral bij woningen van woningcorporaties, gelden veelal algemene voorschriften. Deze worden opgenomen in of maken deel uit van de huurovereenkomst. In deze huurovereenkomst kan de verhuurder voorwaarden stellen, die zijn gericht op het gebruik van de grond en de beperkingen in dat gebruik. Indien daarin is gesteld het verbod tot het bouwen van o.a. voliëres, is dit voor de huurder een dwingend verbod. Men overtuigt zich hiervan voordat men ergens aan begint.

Bij de vele beperkingseisen zou men de indruk krijgen, dat het zo langzamerhand ondoenlijk wordt nog een voliëre te bouwen en zo is het beslist niet.

Het gaat in de eerste plaats om onze liefhebberij, die wij graag willen uitoefenen in aan onze behoefte aangepaste omstandigheden. Als wij ons dan goed realiseren waarmee we rekening hebben te houden, voorkomen we al een serie problemen, die alleen tot moeilijkheden leiden, als we ze niet tijdig onderkennen.

Eerst als we onze voliëre een tijd hebben en we ons hebben verzoend met de aanwezige weerstanden, zijn we bereid te erkennen, dat het juist de vele bepalingen zijn die de vorm aan onze liefhebberij geven, die we zo kunnen waarderen. Dan is het: eind goed, al goed!

UIT BUITENLANDSE TIJDSCHRIFTEN

In „Foreign Birds” van januari/februari 1968 geeft Clifford Smith een beschrijving van de succesvolle kweek met geelvoorhoofd amazones. In 1966 werden 2 eieren in een holle boomstam gelegd, maar na 5 weken broeden waren de eieren plotseling verdwenen.

In 1967 gebruikten de vogels een nestkast van het staande klokmodel. De 2 jongen werden grootgebracht met witzaad, hennep, saffloer, tarwe en zonnepitten. De eerste 3 weken aten de oudervogels de zaden alleen geweekt, daarna werden ook ongeweepte zaden gevoerd. Ook verse onkruidzaden werden zeer veel gegeten, vooral muur, kruiskruid en paardebloem.

In „Die Gefiederte Welt” van januari 1968 is een artikel opgenomen van E. Pöhland over de kweek met blauwgrijze zwartstaartjes. Deze vogels worden maar zelden ingevoerd. Zij zien er hetzelfde

uit als de bekende blauwgrijze roodstaartjes, met uitzondering van de staart, die bij deze soort zwart is. Als nestgelegenheid werd het slaapnest dat ze gebruikten verder uitgebouwd.

De 4 eitjes kwamen na 13 dagen uit en de jongen bleven 3 weken in het nest. De jonge vogels werden gevoerd met gekiemd zaad, raygras, miereitjes en kleine meelwormen.

In Avicultural Magazine van januari/februari 1968 is een artikel opgenomen over de kweek van paradisijswida's in Zuid-Afrika.

De pop paradisijswida legde de eitjes in het nest van een paartje melba-astrilden, die de jonge paradisijswida's goed grootbracht.

In een aansluitend artikel geeft dezelfde kweker een verslag van zijn broedresultaten met koningswida's. De eitjes werden gelegd in het nest van granaat-astrilden. Twee jonge granaat-astrilden en drie koningswida's werden goed grootgebracht.

J. H. J. HEKKERT

De Bourk's parkiet

(*neophema bourkii*)
Herkomst: Australië

Foto: P. Ramaekers

De Bourk's parkiet is de laatste jaren een algemene verschijning geworden. Ze zijn bij veel liefhebbers te vinden en worden regelmatig tegen een nog steeds aanzienlijke prijs aangeboden, alhoewel het aanbod toch vrij groot genoemd mag worden.

De Bourk's parkiet is een vreedzame, weinig lawaai makende parkiet die in de volière vrij gemakkelijk tot broeden overgaat. Zelfs heb ik met deze parkieten al in kooien zien broeden met een gunstig resultaat.

Zij zijn goed samen te houden met andere parkietensoorten, vinkachtigen en duiven. Het zijn zeer snelle vliegers en voor de vogels zelf is het aan te bevelen een lange volière ter beschikking te stellen. Van deze parkietensoort valt het zelfs op dat ze weinig aan het groen van de volièrebeplanting knagen, alhoewel ze zeer verzot zijn om in de grond de jonge loten van het gras af te knagen.

Prettig vinden ze ook het knagen aan vermolmde takken en aan schors van dennebomen.

Wanneer het regent zijn ze vaak buiten te zien en nemen ook graag een bad. Ze schijnen slecht tegen de zon te kunnen, want steeds zoeken ze een beschaduwde plaats op.

Het geslachtsverschil is bij de Bourk's parkiet niet zo moeilijk te onderscheiden. Zowel man als pop zijn overwegend bruin gekleurd, de borst is

bij de man feller rose terwijl ook de blauwe voorhoofdsband aanzienlijk breder is. De jonge Bourk's parkieten lijken op de pop.

Met het broeden wordt al vroeg in het voorjaar begonnen en zij gaan hiermee door tot september, alhoewel dit zeer sterk kan variëren. Het broeden gaat het best wanneer geen andere parkieten in dezelfde volière zitten.

Men geeft ze de keuze uit twee of drie broedblokken die een inwendige maat hebben van ongeveer 16 x 16 cm en 25 cm hoog. In de broedblokken legt men een graszode omgekeerd die met de hand stevig aangedrukt wordt. Deze bodembedekking dient om de eieren vochtig te houden en het wegrollen te voorkomen. Ook kan men een dikke laag zaagsel met het zelfde doel in de broedblokken doen.

Een paartje Bourk's parkieten hecht zich al gauw aan elkaar en het is opmerkelijk wanneer ze gescheiden worden of vervangen door een ander de band toch blijft, hetgeen blijkt als ze na een paar weken weer samengebracht worden. Ze gaan dan direct naar elkaar toe en beginnen te liefkozen en elkaar te voeren.

Wanneer ze aanstalten gaan maken een legsel te beginnen zien we de man de pop voeren en de pop voortdurend een van de blokken in- en uitgaan. We kunnen eieren verwachten wanneer de pop langdurig in het hok blijft zitten.

Ze legt meestal 4 eieren die ongeveer 18 dagen

door de pop alleen worden bebroed. De pop wordt gedurende de broedtijd en de eerste dagen dat er jongen zijn door de man gevoerd.

Het voer bestaat uit gemengd tropisch zaad met daarnaast graszaad, onkruidzaad, gekiemde zaden en allerlei soorten groenvoer. Voor het opfokken van de jongen ook gekweekt brood.

Wanneer de jongen zelfstandig zijn en het oude

paar een nieuw broedsel wil beginnen, dienen de jongen uit de ruimte verwijderd te worden.

Bij een goed kweekkoppel kunnen we zo enkele broedsels per seizoen verwachten.

De Bourk's parkiet is winterhard, indien ze tenminste niet in verwarmde hokken gekweekt zijn, doch dienen wel een goed beschutte en overdekte ruimte te hebben.

P. J. BEURSKENS

MUTATIE BIJ BOURKSPARKIETEN

In het najaar van 1960 kocht ik twee paar mooie onverwante bourksparkieten. Hoewel in het eerste jaar geen jongen werden grootgebracht en de twee volgende jaren slechts enkele, hield ik de vogels toch maar aan, aangezien het zulke lieve en aanhankelijke vogels zijn.

Al was het aantal gekweekte vogels in deze eerste jaren gering, wél waren het vogels van goede kwaliteit, n.l. groot, fors en goed gekleurd.

In 1964 begon het beter te gaan en brachten drie paren in totaal 22 jongen groot. Een dezer jonge vogels, uit een nest van vier, had een zachtgele rug, waardoor mijn belangstelling werd gewekt. Dit hele nest werd door mij aangehouden voor de kweek in 1965, n.l. drie mannen en een pop.

Met deze vogels werd in 1965 gekweekt en ja hoor, in een van de nesten ontdekte ik een vogel die geheel licht van kleur was, maar wel normale donkere ogen had.

Jammer genoeg verongelukte hij bij het uitvliegen.

Vol goede moed zag ik het jaar 1966 tegemoet, want ik had mij nu voorgenomen niet eerder te rusten, voordat er een lichte mutatie van de bourks bij mij op stok zitten.

Maar in 1966 was het geluk niet aan mijn kant, want van de drie lichte vogels, die ik kweekte, kwam er geen enkele op stok.

In tegenstelling tot de voorgaande jaren heb ik

dit jaar meer succes. Want op het moment, dat ik dit schrijf, zitten er vier prachtige, lichte bourksparkieten in mijn volièr.

De oudste van deze vier, een man, is nu praktisch helemaal afgeruid en ziet er als volgt uit: De grote vleugeldekveren zijn geel en de kleine rose.

De grote slagpennen zijn wit met aan het uiteinde een kleine grijze tip, de kleine slagpennen zijn geel.

Borst, buik en nek zijn rose en rug en snuit zijn geel.

Rose bovenstaartdekveren en witte onderstaartdekveren.

De staart is licht rose, de vleugelbocht is lichtblauw en het voorhoofd is normaal blauw.

De snavel is donker bruin/zwart, maar de poten zijn vleeskleurig.

De ogen zijn normaal zwart.

Het is dus geen isabel, daar deze opvallen door hun rode ogen.

Uit bovenstaande omschrijving blijkt wel, dat het een schitterende vogel is. Aangezien er over mutaties bij bourks nog weinig of geen lectuur is, zou ik graag willen weten, of de door mij gekweekte mutatie de veel **genoemde**, maar volgens mij, nog niet **getoonde** gele bourks is of een andere mutatie.

Gaarne zou ik van andere kwekers hun ervaringen op dit gebied vernemen.

Foto: J. A. Verweij

hulpactie voor kieviten

J. A. VERWEIJ

Op de algemene ledenvergadering van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels, onlangs gehouden te Amsterdam, is het H.B. van Vogelbescherming een suggestie aan de hand gedaan, te willen proberen bij de regering gedaan te krijgen dat er een algeheel verbod komt tot het rapen van Kievitseieren.

Het gaat anders mis met de familie Vanellus, die noodzakelijk rust en steun behoeft.

De doorgewinterde opvatting als zou de Kievitstand hoegenaamd geen nadeel ondervinden door het rapen van de eerste legfels, die door de veelal heersende gure dagen en nachten, weinig kans van slagen hebben, delen vogelbeschermers geenszins.

Zij stellen, dat Kieviten pas terugkeren naar de broedterreinen zodra die voldoende levensonderhoud bieden, voor de ouden zowel als voor het te verwachten nageslacht. Daarvoor hebben zij rust nodig. Pas dan kunnen zij bewijzen, dat naar hun aard en gewoonte, een vroeg ei, een vroeg succes voor hen betekent.

Bij het nu geldende K.B., kievitseieren te mogen rapen van 1 februari tot 12 april (Friesland tot 19 april) missen zij die kans.

Want de onrust in de landen door een steeds toenemende belangstelling voor het eierzoeke, dreigt de familie Vanellus noodlottig te worden.

De opvatting dat na het wegnemen van het eerste legfel, de hen toch weer een broedje vol maakt, dat door de gevorderde tijd betere kansen maakt, weerleggen vogelbeschermers door te stellen, dat juist in die tijd, eind april half mei, door noodzakelijke en toenemende landarbeid, kunstmeststrooien, het rolien van de velden e.d. de tweede broedsels minder kans van slagen hebben. Terwijl tegen die tijd kuikens uit vroege legfels, nestvlieders als zij zijn, naar hun aard, al zoveel mans zijn, dat zij zich kunnen veiligstellen tegen eventueel naderend gevaar. Hun argumenten samenvattend, menen vogelbeschermers dat een mooie leuze — Eerbied voor alles wat leeft en groeit — daadwerkelijk dient te worden toegepast door de familie Vanellus hun zogenaamde eerste kievitsei niet meer te ontnemen doch hen zoveel mogelijk rust te geven.

Friese eierzoeke, zo veronderstellen de initiatiefnemers tot de hulpactie, zullen terwille van de goede zaak zeker geen Hoekse en Kabeljauwse twisten riskeren.

FAMILIE ROODSTAART- TAPUITEN

Chaimarrhornis

Witkoptapuit/*Chaimarrhornis leucocephalus*

E. White-capped Redstart, D. Weiskopfschmätzer.

Al enige tijd terug belde mij een kennis-liefhebber op om eens bij hem te komen kijken naar een vogel die was komen aangevlogen en die hij niet kon thuisbrengen. Ook de liefhebbers in de directe omgeving konden er niet achter komen. Wel waren ze op de goede weg en ze waren er zeker van dat het hier géén inlandse vogel of trekker zou kunnen zijn en dat er ergens een gedupeerde moest zijn.

Veel literatuur over tropische vogels werd geraadpleegd, totdat een andere liefhebber meende hem ergens te hebben gezien. Ook deze liefhebber kamde zijn literatuur uit en vond hem in het boekwerk „Einheimische Stubenvögel“, geschreven door Karl Neunzig. Wanneer ik U meteen vertel dat deze vogel uit het Himalaja-gebied stamt,

begrijpt U onze verbazing, deze vogel onder de inlandse soorten beschreven te zien. Inderdaad was het een echte tapuit met knikkende staartbewegingen, lange, platte schedel e.d. Tevens een mooie, kleurige vogel die ik persoonlijk nog niet op de vogelmarkt was tegengekomen.

De schedel is tot op de rug zijde-achtig wit: de onderrug en het bovenste staartdek zijn roestbruin; de overige bovenzijde, kop, hals en krop zijn glanzend zwart. De staart is roestbruin met een 1—2 cm brede zwarte band aan het eind, terwijl ook de buitenste veren de zwarte kleur ter begrenzing aanhouden. De ogen zijn bruin, de snavel en poten zwart. De pop is kleiner van gestalte. In het jeugdkleed draagt de vogel in plaats van een witte pet een grauwe, terwijl het roestbruin normaal bruin is. De bovenzijde is zwarter met roestbruine vederpunten. De verbreiding strekt zich uit van het Himalaja-gebied tot Afghanistan en Kasjmir in het oosten en westelijk tot in Zuid-China, vooral aan de boorden van de regen- of bergriviertjes, welke niet te veel zijn overgroeid door het geboomte. Ze komen in deze gebieden op behoorlijke hoogten voor, zoiets van tussen de 3000 en 6000 m, waardoor ze voor ons klimaat zeer geschikt zijn. 's Winters laten ze zich wat zakken tot op hoogten van plusminus 1000 m. Het voedsel bestaat uit allerlei insecten, welke hij langs de oevers van het water vindt. Zijn natuur is zeer levenslustig met drukke kop- en staartbewegingen, zoals we dat kennen van onze kwikstaarten. Het nest wordt gebouwd in gaten langs de oevers en is groot, komvormig, uitgerust met mos en halmen en van binnen gestoffeerd met fijne worteltjes of dierehaar. De broedtijd is in mei, waarbij het legsel bestaat uit 3 heldere groen-witte eieren met roodbruine en grauwlila vlekken. Hun gezang heeft weinig te betekenen en wordt in de literatuur afgedaan met het piepen van een ongesmeerd wagenrad.

Badwater is een van de grootste levensbelangen van deze vogel.

Steeds is de vogel in beweging en wipt elegant en zelfbewust over de grond of op de stokken met knikkende staartbewegingen. Bij grotere opwindning wordt de staart zelfs loodrecht boven het lichaam geplaatst en met grote kracht weer neergeslagen. Het is een zeer vertrouwelijke vogel maar tegelijkertijd is hij ook zeer voorzichtig. Hij laat zich gemakkelijk acclimatiseren. Aan het bovenstaande werd ik herinnerd toen ik een volledige natuur- zowel als broedbeschrijving in de vangenschap tegenkwam in Av. Magazin. Zelfs een schitterende kleurplaat was voorhanden.

Toen men bovengenoemde vogel bij de kleintjes in deed, was het met de rust gedaan. Niet dat de vogel agressief was, maar door zijn houding en de beweging imponeerde hij de rest en bracht ze aan 't schrikken, zodat alles door elkander fladderde. Wanneer het grotere vogels waren geweest (bv. spreeuwen-soorten) was het misschien goed gegaan.

't Is een vogel apart, die men niet veel ziet.

problemen rond een koekoekskuiken

J. A. VERWEIJ

Duizend en één problemen doorweven het geheimzinnig koekoeksleven. Neem bij voorbeeld het zoeken van de juiste wieg en de juiste waardvogels. Dat dienen insekteneters te zijn. Vogels die veelal naar hun aard hun nesten zo onvoorstelbaar degelijk verstoppert dat het ook voor uitgekookte vogelaars zelfs na intens zoeken moeilijk wordt ontdekt. Voor een koekoek blijkt zo iets een klein kunstje. Terwijl zij toch zeker voor haar totale afzet wel tien verschillende wiegjes nodig heeft. Die „weet“ mevrouw Koekoek te vinden ook. Tot schade van zo'n uitverkoren gezin. Want de wildzang die wordt opgescheept met een koekoekskind heeft tevergeefs aan uitbreiding van eigen geslacht gewerkt. Zodra een ondergeschoven koekoeksei tot leven

schikt over dusdanige uitgegroeide vlerken om behoorlijk van de grond te komen, reeds uit de wieg scharrelt. Gebeurt dat bij een nest dat boven water hangt (rietzangers) tien tegen één verongelukt zo'n koekoekskind. Maar ook als het ondergebracht is bij grondbroeders, kwikstaarten, piepers, roodstaarten, om slechts enkele soorten te noemen, een koekoekskuiken heeft altijd neiging van „huis“ weg te scharrelen.

Vermoedelijk door het aanhoudend noden van de pleegouders, die hebben ontdekt dat de nestplaats niet meer geheim is en naarmate de tijd verstrijkt, het groter worden van het „kind“ trager gaan voeden; aldus naar hun instinct het kuiken meutronend. Meestal de ondergang tegemoet.

Foto: J. A. Verweij

komt, gaan de overige eieren of als er reeds kuikens zijn, alle over de nestrand. Het koekoekskuiken is heer en meester; moeder Natuur beschikt dat zo en niet anders. Het pleegkind moet zo snel mogelijk op de vleugels. Daarvoor heeft het al de aangesleepte porties voedsel nodig, waarmee in normale omstandigheid de rechtmatige kinderen het zouden moeten doen. De familie Koekoek is ingedeeld bij de zogenaamde nestblijvers; vogels die pas het nest verlaten als zij op eigen wieken kunnen gaan. Weer een probleem! Meerdere malen, ook dit jaar heb ik waargenomen, dat een koekoekskind terwijl het niet be-

Katten, wezels, bunzings, eksters, kraaien, gaaien en zo meer loeren op zo'n prooi, te zwak om zich zo vlug mogelijk degelijk veilig te stellen. Tenslotte nog het opmerkelijk verschijnsel dat een koekoek die eenmaal onder rietzangers e.d. is uitgebroed, steevast onder die waadvogels terugkeert. Terwijl de soort die aan de bosrand of op de heide het levenslicht aanschouwt, terugkeert naar die insekteneters die daar hun nestjes bouwen. Al met al een vogelleven, weergaloos boeiend om er op te letten, want er blijven voldoende problemen bestaan rond het leven van de familie Koekoek, die nog nooit zijn opgelost.

De Gouldamadine

W. Beckmann

Vervolg van onze vogels no. 4, april 1968, pag. 171

Foto: P. Ramaekers

Geelkop-Gouldamadine

SAMENSTELLING EN VERERVING VAN DE KLEUR (1)

DE VERERVING VAN DE KOPKLEUR (2)

Hoe graag ik ook zou willen van het volgende een zeer populaire beschrijving te geven, is me dit onmogelijk. Dit zou resulteren in onvolledigheid wat het behandelde zou schaden. De lezers onder U die de stof, behandeld in mijn publicaties van de laatste jaren beheersen, zullen met het hieronder volgende geen moeite hebben. Het voordeel van een eenheid in nomenclatuur (formuletaal) komt met dit artikel pas goed tot uiting. Voor de behandeling van de Gouldamadine hoef ik nu geen nieuw systeem op te zetten, maar kan ik dit behandelen met het genormaliseerde systeem zoals we dat de laatste

jaren voor de grasparkiet, de kleurkanarie en de zebra-vink hebben gebruikt. Iedere kweker die dit systeem beheerst, zal ook deze beschrijving van de Gouldamadine volledig begrijpen.

Met dit artikel hoop ik enkele foutieve begrippen die in de vererving van de Gouldamadine geslopen zijn, recht te zetten, dit echter gebaseerd op de studie van de vederstructuur en niet op loze theorieën.

Met de behandeling van de kleurvererving van de kop moeten we met twee facetten rekening houden, deze zijn:

1. De kleurverschillen van de kop in het algemeen, dus rood-, geel- en zwartkop.
2. De verschillen tussen de kopkleur van de man en de pop. (Dimorfismische verschillen).

Allereerst behandelen we het eerste punt en aansluitend daarop punt twee.

Tot nu toe ging men uit van de volgende stellingen:

- a. De zwartkop vererft geslachtsgebonden
- b. De roodkop is dominant over de geelkop
- c. De geelkop is recessief t.o.v. de roodkop en van de zwartkop.

Allereerst de zwartkop. Als men zegt dat de zwartkop geslachtsgebonden vererft, is dit gebaseerd op kweekresultaten, waaraan niet te tornen valt, maar als men beweert dat de vorming van zwart eumelanine in de kopbevedering veroorzaakt wordt door een factor die zich in het geslachtschromosoom bevindt, dan huldigt men een foutieve opvatting.

De factor die de vorming van zwart melanine in de kopveertjes veroorzaakt bevindt zich in een autosoom chromosoompaar, ledere gouldamadine, zowel de zuivere roodkop als de zuivere geelkop bezit dit factorenpaar, dat we aangeven met het symbool z^+ = zwart. De werking van deze factor kan echter door een andere factor worden belet, wat het geval is bij de rood- en de geelkopgould.

Deze belettende factor bevindt zich in het (x)-chromosoom en het is deze factor die dus geslachtsgebonden vererft. Deze factor geven we aan met het symbool bz^+ = beletter zwart. Het ontbreken van deze factor geven we aan met het symbool bz (zonder + teken). Het + teken geeft weer aan dat de beletter dominant is over haar allele bz .

Daar deze factoren zich in het (x)chromosoom bevinden, geven we ze als het volgt aan. Zwartbelettend is $(x)bz^+$, niet-belettend is $(x)bz$. Nu zullen we een serie paringen uitvoeren tussen zwartkop en niet-zwartkopgould. De carotenolde bijkleur komt voorlopig nog niet ter sprake, daar deze geheel onafhankelijk van de zwartbelettingsfactor vererft.

PARING 1 = man zwartkop X pop niet-zwartkop.

In formules ziet deze paring er als het volgt uit:

$$\frac{(x) bz z^+}{(x) bz z^+} \times \frac{(x) bz^+ z^+}{(y) z^+}$$

Daar ledere gouldamadine de zwartfactor z^+ bezit, kunnen we deze in het vervolg uit onze formules laten.

U ziet dat de man in beide (x)chromosomen van het paar het niet werkend allele bz van de zwartbeletter bz^+ bezit, wat betekent dat de werking van de zwartfactor z^+ **niet** wordt belet en zich dus zwart eumelanine in de kopveertjes kan vormen. Deze man is dus een zwartkop. Bij de pop zien we dat deze in haar (x)chromosoom wel de zwartbelettende factor bz^+ bezit en is dus een niet-zwartkop gould, want de vorming van zwart eumelanine in de kopbevedering wordt belet door de factor bz^+ . De reden waarom de pop toch een donkere kop heeft, wordt veroorzaakt door factoren die de verschillen tussen man en pop bepalen, welke aan het eind van dit artikel worden behandeld.

Uit paring 1 kunnen we verwachten:

mannen; $\frac{(x) bz}{(x) bz^+} =$ Niet-zwartkop/zwartkop, dus niet-zwartkop, zwartkop vererfend.

poppen. $\frac{(x) bz}{(y)} =$ zwartkop.

De jonge mannen krijgen van hun zwartkop vader de niet beletter bz en van hun moeder de beletter bz^+ , daar deze laatste dominant is over de eerste, wordt bij alle jonge mannen de vorming van zwart eumelanine belet door de factor bz^+ . De jonge poppen krijgen allen van hun vader de niet-beletter bz , van hun moeder krijgen ze het (y)chromosoom waarin zich geen factoren bevinden, dus wordt de vorming van zwart eumelanine **niet** belet.

PARING 2 = niet-zwartkop man X zwartkop pop.

$$\text{In formules: } \frac{(x) bz^+}{(x) bz^+} \times \frac{(x) bz}{(y)}$$

U ziet dat we nu de gemeenschappelijke z^+ factor in de formules hebben weggelaten. De verwachtingen uit deze paring zijn als het volgt:

Mannen $\frac{(x) bz^+}{(x) bz^+} =$ niet-zwartkop/zwartkop.

Poppen $\frac{(x) bz^+}{(y)} =$ niet-zwartkop poppen.

De jonge mannen krijgen van hun vader de zwartbeletter bz^+ en van hun moeder de niet beletter bz , welke recessief is t.o.v. de bz^+ factor.

De jonge poppen krijgen van hun vader eveneens de zwartbeletter bz^+ en van hun moeder het (y)chromosoom. De jonge mannen bezitten, daar zij twee (x)chromosomen hebben, zowel de zwartbeletter als de niet-zwartbelettende allele, de poppen bezitten, daar zij maar één (x)chromosoom hebben alleen de zwartbeletter bz^+ van de vader.

Bij de jonge mannen zien we dus, wat we ook in de eerste paring zien, dat de zwartbeletter bz^+ volledig dominant is over haar allele bz . Is de factor bz^+ maar in één (x)chromosoom aanwezig dan is de beletting bij de mannen reeds volledig. Ook bij de poppen zou die volledig zijn, indien geen andere factoren een rol spelen, welke later worden behandeld.

Ter verduidelijking; een niet-zwartkop pop kan nooit vererfend zijn voor zwartkop.

PARING 3 = Niet-zwartkop/zwartkop man X zwartkop pop.

$$\text{In formules: } \frac{(x) bz^+}{(x) bz} \times \frac{(x) bz}{(y)}$$

Mannen 25% $\frac{(x) bz^+}{(x) bz} =$ niet-zwartkop/zwartkop.

25% $\frac{(x) bz}{(x) bz} =$ zwartkop.

JSSel

De

Poppen: $25\% \frac{(x) bz^+}{(y)} =$ niet-zwartkop.

$$25\% \frac{(x) bz^+}{(y)} = \text{zwartkop.}$$

Dit hoeft geen nadere verklaring indien U de eerste twee paringen hebt begrepen.

PARING 4 = Niet-zwartkop/zwartkop X niet-zwartkop.

In formules: $\frac{(x) bz^+}{(x) bz} \times \frac{(x) bz^+}{(y)}$

Mannen $25\% \frac{(x) bz^+}{(x) bz^+} =$ niet-zwartkop.

$$25\% \frac{(x) bz}{(x) bz^+} = \text{niet-zwartkop/zwartkop.}$$

Poppen: $25\% \frac{(x) bz^+}{(y)} =$ niet-zwartkop.

$$25\% \frac{(x) bz}{(y)} = \text{zwartkop.}$$

PARING 5 = zwartkop X zwartkop.

In formules: $\frac{(x) bz}{(x) bz} \times \frac{(x) bz}{(y)}$ 2 mannen samen?

Jongen 100% zwartkop.

Tot zover hebben we de algemene gang van zaken behandeld van paringen tussen zwartkoppen en niet-zwartkoppen, of beter gezegd, vogels die wel en die niet de zwartbelettende factor bezaten. Maar op deze algemene regels komen hier en daar afwijkingen voor, die we met het bovenstaande niet kunnen verklaren.

Nu komen we aan punt twee, de dimorfismische verschillen tussen man en pop wat de kopbevedering betreft. Deze dimorfismische verschillen worden bij de vinkachtigen erfelijk bepaald en niet rechtstreeks door een hormonale werking zoals bij sommige weversoorten.

Deze dimorfismische verschillen zien we duidelijk bij de niet-zwartkop poppen, dus de rode en gele poppen. Bij deze poppen zien we op de kop een zware zwarte waas, welke in sterkte kan variëren. Er zijn poppen waarbij het moeilijk is te zien of we met een rode- of met een zwartkoppop te doen hebben. In fig. 3 zien we een kopveertje van een roodkoppop getekend. Wat is nu het verband tussen dit dimorfisme en de zwartkopvariant?

Ieder levend individu bezit mannelijke en vrouwelijke geslachtsbepalende factoren. Bij de vogels bevinden de vrouwelijke geslachtsbepalende factoren zich verspreid in de autosomen chromosomen en de mannelijke geslachtsbepalende factoren geconcentreerd in de (x)chromosomen. Per-

soonlijk ga ik van het standpunt uit dat het primitieve kleurpatroon van de gouldamadine de zwartkop was en zich wat de kopbevedering betreft nog geen dimorfismische verschillen voordeden. Uit deze zwartkop heeft zich de roodkop geëvolueerd.

Paren we steeds roodkop X roodkop dan zien we dat generatie na generatie de mannen totaal geen melaninevorming in de kopveren tonen, maar bij de poppen zien we steeds weer de zwarte ondergrond op de kop. Bij de man kunnen we dus spreken van een totale beletting van melaninevorming en bij de pop van een gedeeltelijke beletting van melaninevorming. Het feit dat deze verschillen zich generatie op generatie handhaven maakt ons duidelijk dat we hier met een ander factorenpaar te maken hebben dan de reeds behandelde „beletter zwart“ (bz^+).

Nu hebben we te doen met een zuiver dimorfismisch verschijnsel, wat ook geregeld wordt door een factor in het (x)chromosoom. Indien deze factor dubbel aanwezig is zien we een totale beletting van melaninevorming, is deze factor enkelvoudig aanwezig dan zien we een gedeeltelijke beletting van melaninevorming.

Alleen op die manier behouden we generatie op generatie de dimorfismische verschillen, want indien deze factor zich in het (x)chromosoom bevindt, kan alleen de man deze factor dubbel bezitten, daar hij twee (x)chromosomen bezit en de pop kan deze factor NOOIT dubbel bezitten, want zij heeft immers altijd één (x) en één (y) chromosoom!

Geven we deze factor het symbool dm^+ (dimorfismisch melanine) dan heeft de man

de formule $\frac{(x) dm^+}{(x) dm^+}$ en de pop $\frac{(x) dm^+}{(y)}$

Iedere gouldamadine bezit dus deze factor in het (x)chromosoom.

De zwartkopgould bezit dus alleen de beletter dm^+ , maar de niet-zwartkopgould bezit in het (x)chromosoom twee melanine belettende factoren n.l. de bz^+ en de dm^+ factor. Dit is één mogelijkheid, maar de tweede mogelijkheid, die ikzelf waarschijnlijker acht is de volgende.

De zwartkopgould is de primitieve vorm van de Gould waaruit zich in de loop van honderdduizenden jaren de roodkop variant heeft geëvolueerd. Gedurende dit evolutieproces heeft zich de dimorfismische zwartbeletter dm^+ en de bz^+ factor gevormd, wat bij de zwartkop niet is gebeurd. Het achterwege blijven van deze evolutievorm bij de zwartkop toont zich ook in de structuur van de kopveertjes van de zwartkop, die afwijkt van de niet-zwartkop. Dus bij de zwartkop ontbreekt de dm^+ factor volledig en natuurlijk ook de bz^+ factor. Deze mogelijkheid werken we nu verder uit.

wordt vervolgd

Ussel

De

HET DEELERWOOD

C. BETTINGER

Het was regenachtig toen wij 's morgens vroeg in de auto stapten om een bezoek te brengen aan het door de vereniging tot behoud van natuurmonumenten aangekochte Deelerwoud.

Dit 1000 ha grote ongerepte brok natuur ligt vlak bij het natuurpark „De Hoge Veluwe”.

Bij aankomst was de voor ons bestemde gids reeds aanwezig en zo vertrokken wij gezamenlijk voor een wandeling van 1½ uur, om daarmee slechts een klein deel te kunnen bezichtigen. Na een korte wandeling door de „Deelerheide”, een aangrenzend perceel arm en verwaarloosd stuk bosgrond, kwamen wij bij de ingang van het nieuwe natuurreservaat, stapten de wildrooster over en zagen een prachtig stuk ongerepte natuur voor ons.

Aan de Zuidelijke grens bevond zich een lage wal, welke nog afkomstig was van een Romeinse nederzetting. Hier zijn vele oude voorwerpen gevonden.

Langs het bospad wandelende, brachten enkele mezen wat leven in de brouwerij en hoorde wij daarna het kloppen van een specht.

Om de hoek gekomen zijnde, lag er een prachtig panorama van heide en berken voor ons en in een grote oude berk was een uitkijkpost gebouwd voor wildobservatie.

Deze prachtige aanblik deed mij plotseling aan het Afrikaanse Krugerpark denken.

In het hoge, goudgele lange gras lag hier en daar een halfvergane omgevallen oude berk, en de prachtige herfsttinten om ons heen brachten ons in bekoring.

Langs de bosrand bevond zich een groepje goudhaantjes en maakten daar allerlei acrobatische toeren aan de laaghangende takken.

Deze mooie vogeltjes met hun olijfgroene pakje en prachtig goudgele en rode kopveertjes, zijn de kleinste vogeltjes van ons land.

En kijk, een eindje verderop flitste een sierlijke ree over het bospad om weer snel in het dichte hout te verdwijnen.

Dan strekt zich rechts van ons een geweldige heidevlakte voor ons uit. In de kijker ontdekten wij tot onze teleurstelling slechts enkele eksters en een kraai, maar groot edelwijd . . . niets hoor. Zelfs de „verwilderde” heideschapeken bleven spoorloos.

In 1950 werden hier 2 rammen en 2 ooien losgelaten en verder aan hun lot overgelaten.

Nu heeft zich een aanzienlijke kudde van ± 230 stuks gevormd.

Verder dolen daar rond ± 150 damherten en ± 100 edelherten w.o. twee twaalfenders, welke met hun geweldige geweien het deelerwoud een aparte faam en bekoring geven, evenals de aanwezigheid van wilde zwijnen, vossen, dassen en zelfs boommarters, waarvan men een tiental jaren geleden dacht, dat ze in ons land waren uitgestorven, komen hier voor.

Ook is het interessant te vermelden, dat hier een pleisterplaats is voor de ieder jaar naar het zuiden trekkende kraanvogels, dus wel iets aparts.

Foto: Ver. tot Behoud van Natuurmonumenten

Goudhaantje. Tekening: H. Heinzl

Dit jaar broedden hier ook nog drie buizerdparen, welke steeds zeldzamer worden als standvogel en ook de vrij zeldzame zwarte specht is hier goed vertegenwoordigd.

Nu echter was het dierenleven door het slechte weer nog vrijwel geheel in diepe rust, net als bij de mensen in de grote steden, zij dommelen nu wat langer.

Straks als de sprinkelende stralen van de herfstzou de parels van de ragfijne berkentakjes opslokt, zal de natuur pas geheel ontwaken en het dierenleven in hun geliefde domein een aanvang nemen.

Men is nu bezig om de vervallen en overwoekerde wandelpaden te herstellen om in het voorjaar dit prachtige reservaat voor publiek open te stellen, zij het dan onder het toezicht van boswachters en natuurminnende vrijwilligers. Men zit echter nog wel met een grote financiële zorg.

Het landgoed wat van de Fam. Paintier voor f 8.000.000,— is gekocht is ondanks de 50% subsidie van het Rijk en 25% van de provincie Gelderland nog niet gedekt. Er ontbrak n.l. nog een stordige 2 miljoen aan, wat nu tot bijna de helft is teruggebracht door vrijwillige gaven van leden en natuurbewonderaars.

In 1841 werd dit toen 1500 ha grote gebied voor f 7.000,— door Baron van Heekeren van een heideboer gekocht. Wel een verschil met nu, vindt U niet?

Een oude legende uit de 17e eeuw vertelt ons, dat op die machtige grote heide daar, een grote schat begraven ligt, welke daar toen der tijd door een bende veerovers was verstoep.

Tjonge wat zou de vondst nu welkom zijn, maar . . . natuurvrienden laat het daar niet op aankomen. Wil je het goede doel van de vereniging tot behoud van natuurmonumenten te Amsterdam ondersteunen, geef je dan op als lid à f 10,— p.j. of stort een vrijwillige gave op giro 99 33 en . . . breng er straks ook eens een bezoek. Je zult stellig evenals ik, enthousiast zijn.

Bestrijding Kanariepokken

A. ELDERHORST

Gezien de vele vragen, welke ik van diverse leden mocht ontvangen, wil ik ditmaal een vrij algemeen praatje rond deze kwestie met U houden. Velen van U veronderstellen dat het met de pokken-diftherie nog wel losloopt en als ik dan terugblik naar het jaar 1959, dan ben ik het hier wel mee eens, maar laat U niet in slaap sussen, het gevaar loert nog steeds.

Regelmatig komen bij mij meldingen binnen van: ik had zoveel vogels, nu nog maar twee, of alles is dood. In Limburg een kwekerij, in negen dagen tijd alles dood, 63 stuks. In Gouda één over van de twintig en ook zijn er nog velen bezig om met een helaas te late enting het kwaad te keren.

Ook uit België bereiken mij zulke berichten en daar is het voor onze sportvrienden heel wat slechter, zij kunnen niet aan entstof komen om deze ziekte te bestrijden.

Aangezien onze entstof levende entstof wordt genoemd en bereid is van kalkoenpokkenvirussen,

is de uitvoer ervan niet mogelijk, tenzij het via officiële wegen tussen beide landen geschiedt. Onze Belgische vrienden echter zijn hard bezig deze zaak op te lossen en met mijn bescheiden krachten sta ik hen terzijde, het moet mogelijk zijn een oplossing hiervoor te vinden.

Keren we weer terug naar ons eigen landje, alwaar wel over entstof beschikt kan worden, maar vele kwekers het spel van de kat uit de boom kijken spelen, met soms rampzalige gevolgen. Nu is elke briefschrijver niet direct een melder van pokken, verre van dat, de gekste mogelijke afwijkingen worden soms gemeld en dan probeer ik heel dikwijls met inschakeling van het Centraal Diergeneeskundig Instituut dergelijke problemen op te lossen. Dikwijls lukt dat niet, maar het gebeurt ook dat wij met de oplossing te laat zijn en het noodlot zich reeds voltrokken heeft. Maar wij leren er veel van en dit zal in de toekomst wel vruchten afwerpen.

Een nogal veel gestelde vraag is „hoe moet ik mijn besmette kwekerij ontsmetten”. Welnu, eerst moet U de kooien en vluchten van het grove vuil en mest ontdoen, daarna alle wanden van binnen en van buiten schoonschrappen, ik heb hier het oog op bladderverf en kalk. Is alles schoon en glad, dan overvloedig uitboenen met een sterke oplossing lysol of een ander goed ontsmettingsmiddel. Daarna het geheel een week of drie grondig laten luchten, dan kunt U overgaan tot opnieuw witten en verven of bijverven en opnieuw drie weken luchten. Dan kunt U er weer nieuwe bewoners in doen, maar let nu vooral goed op dat U er gezonde dieren in doet, vooral ook zuiver bodemstrooisel en zuivere voeders, let U niet op deze dingen, dan is de kans groot dat U weer opnieuw moet beginnen. Dit houdt in dat U vrijwel alles wat eventueel besmet kan zijn en niet op bovengenoemde manier ontsmet kan worden, beter kunt vernietigen. Aangekochte vogels moet U altijd enkele weken op hun gezondheid toetsen aler ze in Uw vogelverblijven te doen. Nu de entstof, deze kunt U **NIET** bij mij bestellen, met de produktie of de verkoop heb ik niets uitstaande en ik ben ook niet verbonden aan het bovengenoemde Rijksinstituut. Entstof kunt U alleen via een plaatselijke veearts bestellen en deze mag de entstof niet uit handen geven, maar moet zelf de enting verrichten. De enige leverancier in Nederland is het voornoemde instituut, Prof. Poelslaan 35 Rotterdam. 7. Telefoon: 010-153911.

Zo te werk gaande, hoopt men te voorkomen dat de entstof, in hoofdzaak de zware, in handen van leken komt, men kan er namelijk grote ongelukken mee veroorzaken en het is zeer goed mogelijk met deze entstof een pokken-uitbraak te doen plaatsvinden in plaats van te bestrijden. Het doel van mijn schrijverij en mijn raad tot enting over te gaan is zuiver en alleen begonnen om te trachten U het leed van een pokkenbesmetting te besparen en de vogels voor een geweldige marteling te behoeden. Lees daarom deze stukjes met aandacht, alleen is er niets te bereiken, gezamenlijk en eendrachtig moeten wij samenwerken om de pokken-diftherie, of hebt U liever dat ik hapziekte zeg, de kop in te drukken. Wanneer U dit alles leest, zijn wellicht de tentoonstellingen achter de rug, met al hun mee- en tegenvallers. Het is dus even wat stil in de liefhebberij, een prachtige tijd eens aandacht te besteden aan het kweekmateriaal. Alles moet zuiver en heel zijn als we straks weer met de kweek beginnen. Wellicht moet er een zandbodem vernieuwd worden, een tralie ingezet of iets vast getimmerd worden, witten of bijverven. Doe het dan nu, als U gaat kweken MOET alles in orde zijn, de geringste verandering aan de kooi tijdens de kweek kan er de oorzaak van zijn dat de poppen hun eieren verlaten en al duurt het maar een half uur,

het kan funest zijn en U een nest jongen kosten. Over voersamenstelling kan ik beter maar zwijgen, dat doet eenieder op zijn eigen manier, maar wat ik er wel van wil zeggen, geef Uw vogels een zo groot mogelijke verscheidenheid van zaden, prima kracht- en opfokvoer, maar vooral dit: verander vlak vóór of tijdens de kweek niet van voederwijze.

Een te vroege of ontijdige aanvang van de kweek kan het hele seizoen doen mislukken, beter is goed toe te kijken of de popjes broedneigingen vertonen, hetgeen U kunt merken aan het slepen met nestmateriaal.

Het broedproces kunt U vertragen door de dagen niet kunstmatig te verlengen, zeer zeker de mannen buiten het gehoor van de poppen houden en de poppen in onverwarmde vertrekken huisvesten. De kweek vervroegen kunt U door de dagen middels kunstlicht te verlengen, mannen en poppen in dezelfde ruimte te laten verblijven en de temperatuur op te voeren. Ik ben er echter geen voorstander van een zodanig geforceerde kweek te bevorderen, immers met een gewoon natuurlijke kweek zal de nateelt ervan heus wel altijd volgroeid zijn om aan de tentoonstellingseisen te voldoen. Daarom ook zie ik geen enkel voordeel in een te vroeg begonnen kweek.

Nu nog een belangrijk iets betreffende de voeding. Laat ik U vertellen dat bij mij de poppen en mannen het hele jaar door hetzelfde gemengde zaad en groenvoer krijgen plus, schrik niet, ook elke dag het eivoer.

Tot slot stel ik U enkele vragen, maar zal er zelf antwoord op geven.

Hebt U Uw kweekvogels al uitgezocht? Goed geselecteerd? Vogels met slechte eigenschappen uitgeschakeld?

Vraag 1 kan ik met ja beantwoorden, U ook? Op vraag 2 zeg ik nou en of, en U? Op vraag 3 is het antwoord; al het slechte is uitgeschakeld, zo moet het bij U dus ook zijn.

Maar hebt U ook op slechte zang gelet? Slechte zang kan zijn: vals, hoog of neuzig, maar ook te weinig zang, dan zegt men ook de vogel zingt slecht. In alle gevallen is uitschakelen voor de kweek aanbevolen. Kweekmannen moeten zanglustig zijn, kweekmannen en -poppen moeten vlug van beweging zijn, glad in de veren zitten en heldere grote ogen hebben. Dit zijn de eisen waaraan een kweekvogel moet voldoen en denk eraan, wat U zaait zult U ook oogsten. Daarom het allerbeste en vergeet ook nooit dat er onder de oogst altijd terugslag ten kwade kan optreden.

Vrienden, ik hoop dat er iets van Uw gading in mijn babbeltje voorkomt, dit was de bedoeling, en ik wens U allen een goede kweek.

□

Ussel

voor uw vogels in een fraaie volière

CASANET voor een "open", voor een veilige volière! Zeer fijn, maar solide gepuntlast gaas waarborgt een onbelemmerd uitzicht op uw vogels... garandeert absolute bescherming tegen gevaar van buitenaf. CASANET - bijna

onzichtbaar - verfraait uw volière, de vogels kunnen hun pootjes niet beschadigen, ongewenste "gasten" blijven buiten. CASANET is met verschillende maaswijdten (13 en 19 mm) verkrijgbaar. Vraag uw leverancier de gratis kleurenfolder.

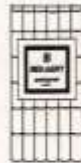
Bekaert afrasteringsprodukten

LICHTE URSUS
een zeer
solide zwaar
verzinkt (1xZn)
gaasroest

**LUX URSUS
PLASTIC**
verzinkt siergaas
met plastic
overtrokken

**PANTANET
PLASTIC**
rechtboekig gaas
dat na verzinking
is geplastificeerd

PLASITOR
verzinkt vierkant
vlechtwerk
met plastic
overtrokken

een produkt van

BEKAERT

dit merk
is uw garantie voor
origineel
Bekaert vlechtwerk

De

EEN OGENBLIKJE

door S. J. Houtenbos.

Waarschijnlijk zullen er verschillenden onder U zijn, die zich aangetrokken voelen tot de kleur-fokkerij bij parkieten. Onze grasparkieten geven ons ook zoveel mogelijkheden in het overbrengen van allerlei kleuren en andere mutaties, zoals bijvoorbeeld in de tekening.

Het boeiende kleurenspeel met — daaraan voorafgaand — het maken van allerlei berekeningen om de kleur-uitslagen van te voren te bepalen, is geloof ik wel het mooiste aspect van onze vogel-hobby.

Heel interessant is het, van te voren allerlei mogelijkheden die we met onze vogels hebben, op papier te zetten. „Als ik deze kleur aan die vogel paar, krijg ik dat of dat.“ We gaan dan kleine „sommen“ maken om te zien welke paring voor onze fok-richting de juiste of de meest voordelige is.

Vele wegen leiden tot ons uiteindelijk doel, maar één weg is de kortste en maar één weg is de beste.

Een stukje theorie

Om deze berekeningen te kunnen maken is een bescheiden ondergrond noodzakelijk. Een bescheiden ondergrond wil zeggen: dat we in ieder geval globaal weten wat er gebeurt als onze vogels paren, dat we weten wat de techniek is waarmee de natuur zich bedient als een nieuwe kiem wordt gelegd voor een nieuwe vogel. Erfelijkheid dus? Ja! Maar maak U geen zorgen, we gaan niet ge-

leerd doen; we doen het in eenvoudige taal, in één hoogstens twee artikelen. Er wordt genoeg over erfelijkheid geschreven maar op mijn dia-avonden hoor ik nog zo dikwijls dat men het niet erg goed snapt. Vandaar de eenvoudige, populaire taal. Het gaat niet om details, maar de algemeenheden.

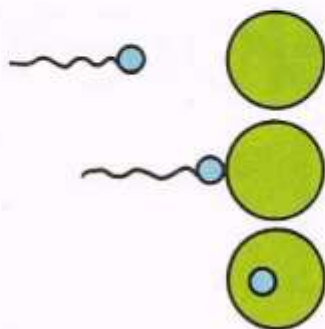
De paring

Wanneer de man en de pop paren, stort het mannetje een grote hoeveelheid levende zaadjes in het lichaam van de pop. Een enorme hoeveelheid zaadjes! Deze zaadjes bestaan uit een kop met een staart eraan. Alles microscopisch klein natuurlijk. Deze zaadjes zoeken in het lichaam van de pop hun weg naar de rijpe eicel. Zij bewegen zich daarbij voort als dikkopjes, zwemmend in kronkelende bewegingen.

Miljoenen zaadjes bestormen de wachtende eicel, doch slechts één mag het eitje binnendringen. En

Foto: Horst Müller

Het zaadje op weg naar de wachtende eicel. Het zaadje voert de blauwe kleur van de man mee; het eitje bevat de groene kleur van de pop.

Het zaadje dringt de eicel binnen. Alleen de kop van het zaadje komt in de eicel; de staart blijft achter.

De zaadcel en de eicel smelten samen. Dat is de nieuwe kiemcel. Deze kiemcel bevat zowel de groene als de blauwe kleur. De groene kleur domineert echter. De nieuwe jonge vogel zal dus groen zijn. De blauwe kleur IS er wel, maar blijft onzichtbaar.

dat zaadje voert een bruidsschat mee: het evenbeeld van de man; van de man die zojuist de paring heeft verricht. In dat evenbeeld vinden we óók de kleur, óók het type, óók de tekening, óók het karakter.

Maar laten we ons tot de kleur beperken. Is de man een blauwe parkiet, dan zal in elk geval de blauwe kleur in aanleg met het zaadje worden meegevoerd naar de eicel.

Maar ook de vrouwelijke eicel bezit eenzelfde bruidsschat; het evenbeeld van de pop. Háár kleur, háár type, háár tekening, haar karakter.

Is de pop groen, dan zal de eicel zeker de groene kleur in aanleg bezitten.

Onderstaand schema laat U het samenbrengen van beide bruidsschatten zien. Het zaadje deponeert a.h.w. het evenbeeld van de man in de wachtende eicel van de pop. De pop presenteert daarbij a.h.w. háár evenbeeld. En deze beide smelten samen, vormen één geheel, vormen de nieuwe kiem.

Ik weet wel, wetenschappelijk gezien is hetgeen ik hierboven heb neergeschreven van geen enkele waarde. Maar het gaat mij alleen om het principe, om de techniek waarmee de natuur zich bedient bij de voortplanting bij onze vogels.

Op bovenstaand principe berust nu de hele vererving.

Dus: Het mannetje stort zaadjes in het lichaam van de pop. Deze zaadjes voeren het evenbeeld van de man (in aanleg) mee. Eén zaadje dringt de eicel binnen. In deze eicel ligt het evenbeeld van

het popje (in aanleg). Beide smelten samen en worden één geheel.

Laten we nu eens gaan kijken wat er met beide kleuren gebeurt.

Het zaadje voert de blauwe kleur in aanleg mee. Het eicelletje bezit de groene kleur in aanleg. Welke kleur zal de nieuwe jonge vogel krijgen?

Kijk, een parkiet kan nu eenmaal niet én blauw én groen tegelijk zijn. Eén van deze kleuren zal het dus moeten worden. Welnu, groen is sterker; groen **domineert** zeggen we dan. Met andere woorden de nieuwe jonge parkiet zal **groen** zijn, maarrrrrr . . . **de blauwe kleur is wel degelijk aanwezig!** Alleen krijgen we deze niet te zien. Het blauw IS er wel, maar voorlopig onderdrukt door de groene kleur. Later, als de nieuwe jonge parkiet volwassen is en op zijn beurt een paring verricht, zullen zijn zaadjes zowel de groene kleur als de blauwe kleur meevoeren. Maar daarover praten we de volgende keer. Bekijkt U het schema nauwkeurig en het principe van de erfelijkheid zal U duidelijk zijn. Herlees het bovenstaande, al is hetgeen hier neergeschreven werd wetenschappelijk gezien misschien niet helemaal juist. Het gaat mij alleen hierom dat U de techniek van de erfelijkheid begrijpt. Wilt U er een diepgaande studie van maken, dan biedt het orgaan elders voldoende. Maar de grondslag vindt U in dit artikel en deze grondslag is noodzakelijk, wilt U met succes aan de kleurweek kunnen doen. De volgende keer gaan we ermee door, al is het maar een ogenblikje!

BIJZONDERE NESTGELEGENHEID VAN ZANGLIJSTERS

Tekst en foto: J. A. Verweij

Wanneer de familie *Turdus ericetorum philomelos* eind maart al vier eieren in de nestkom heeft liggen is dat op zichzelf geen wonder. Deze meesterzangers (*philomelos* wijst er op; mooi zingend als een nachtegaal) zijn veelal vroeg in het voorjaar klaar met hun eerste kroost. Maar als hun wieg niet in een struik of stobbe ligt, doch vlak aan de weg op de grond zo maar in een molshoop, dan is dat een voorval in het vogelleven dat niet onvermeld mag blijven.

Hierbij ziet u het bewuste nest met vier zacht-blauwe eieren met donkere stippen. Doorgaans spreken wij van kleine zanglijster, maar de juiste naam is grauwe zanglijster. Terwijl dat *ericetorum* doet denken aan heidebewoner. Ook bij deze vogels is evenals bij de zwarte soort (merels) een opmerkelijke aanpassing aan de bewoonde wereld waar te nemen. Nesten in stadstuintjes zelfs in schuren en woningen zijn geen zeldzaamheden. Doch het lijkt ons niet „verstandig” aan de weg te gaan timmeren en de hoop der toekomst toe te vertrouwen aan een molshoop. Als de mol thuis komt geeft dat een opschudding als een aardbeving. Om maar te zwijgen van schuimende katten, ratten, egels, wezels, bunzings e.d. Toch wensen wij de familie *Turdus ericetorum* een gezegende vierling in de wieg. Wij blijven nieuwsgierig naar de afloop.

Wij hebben regelmatig in voorraad:
DUIZENDE TROPISCHE VOGELS

handtamme pagegaaien
grote en kleine parkieten
diverse agaporniden
astrilden, amadines en kwartels
Bezoekt ons bedrijf, geopend v. 10-18 u.
Ook op zondag - Maandags gesloten.
Handelaars en Ver. vraagt prijslijst!

Vogelhandel 't Holthoes
ZUTPHENSEWEG - LOCHEM

HET ADRES VOOR KWEKVOGELS,

Australische Vinkjes, Australische Parkieten, enz.

Tevens vragen wij het hele jaar door:
Australische Vinken, Zebra vinken, Parkieten, Japanse Meeuwen, enz.

A. P. VAN GILS   Oranjeplein 21
Tel. (04247) 579   Goirle (N.-Br.)

404

Een volkomen veilig en gifvrij insecticide.

Doodt feilloos alle insecten in huizen, hokken, kooien, manden etc.

**W. RUPPE
VAN DER VOORT**

U kent deze problemen...

- onbevruichte eieren, weinig levenskrachtige jongen
- moeilijke, langdurige rui
- slechte conditie na transport of verplaatsing
- „groenvoer-bezwaren”

- conditieteruggang door weersomslag
- reacties op entingen

dit alles samengaan met verminderde weerstand.

dit is de oplossing:

dohyfral W. M. extra voor siervogels

in de bekende rode verpakking
vitaminen + sporenelementen (wateroplosbaar)
produkt van N.V. Philips-Duphar

Met Dohyfral W.M. extra kunnen uw vogels direct extra weerstand opbouwen. Resultaat: snelle conditie-verbetering. Dohyfral W.M. extra is een wetenschappelijk verantwoord vitamine + sporenelementen-

preparaat, ontwikkeld door Philips-Duphar, wereld-vitaminenspecialisten. Handig verpakt, makkelijk te geven (door drinkwater!) - het produkt waarop u volledig kunt vertrouwen.

Inlichtingen: uw leverancier of „De Witte Molen”, Meeuwen N.Br. (alleenverkoop voor Nederland)

BELANGRIJKE MEDEDELINGEN

Door plaatsgebrek was het niet mogelijk Kleurkanaries vererving no. 5 in dit nummer op te nemen.

Landelijke Waterslagerclub „De Nachtegaal”

Zaterdag 17 februari was het voor onze club weer een grote dag. Onze jaarlijkse clubwedstrijd, die van 12 tot 17 februari in het gebouw „De Haard” aan de Daquerrestraat te Den Haag werd gehouden. Ze werd verzorgd door de 's-Gravenhaagse vereniging „De Nachtegaal”. Ook nu weer was er grote belangstelling voor deze wedstrijd.

Vele keurmeesters gaven door hun aanwezigheid blijk van belangstelling. De heer P. Nagel opende te 11.00 uur de studiedag met een woord van welkom aan de aanwezigen, die van heinde en verre waren gekomen om weer iets te leren. Voor een prachtige zaal waar we de vogels af konden luisteren was gezorgd.

Onder deskundige leiding van de keurmeesters de heren van Woezik en Nagel werden de voorgezette vogels afgeluisterd en besproken.

De prijzen werden ditmaal uitgereikt door de heer A. van Liempd voorzitter van de Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

Onder de aanwezigen die blijk van belangstelling gaven merkten wij op de heer G. G. Bos, voorzitter van de Alg. Ned. Bond v. Kanarieteelt alsmede verschillende bestuursleden van de Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

Rest ons nog te vermelden dat de voorjaarsvergadering geen doorgang zal vinden, daar in april niet voldoende zingende mannen beschikbaar zijn. Wij doen een beroep op onze leden de clubcontributie à f 5,00 voor het jaar 1968 te willen storten op girorekening van „De Nachtegaal” ten name van de heer P. Buitenkamp, Roerstraat 10 te Amersfoort gironummer 705860.

Waterslagerkwekers die nog geen lid zijn van onze Studieclub kunnen zich het lidmaatschap verwerven door f 5,00 te storten op bovenvermeld gironummer.

Enschede, Persikweg 7. A. Boeienga, Secr. (Verslag werd door redactie verkort).

NIEUWE AFDELINGEN

Opnieuw kunnen we een vijftal nieuwe afdelingen een welkom toeroepen n.l.

Aduard, Dreumel, Gelderingen, Hoogersmilde, Vorden.

Elk moment kan zich thans de 600ste afdeling melden. Welke zal het zijn?

Volgeboekte Keurmeesters:

v. Lieshout, Tilburg.

Adreswijziging Keurmeester-grasparkieten:

Dhr. F. Beswerda, Simonszand 80, Delfzijl.

De Postuurkanarieclub.

In het orgaan: „Onze Vogels”, van februari j.l. komt een klein artikel voor over de oprichting van de Postuurkanarieclub Nederland. Het bestuur van deze club meende, dat de doelstelling iets verduidelijkt diende te worden. Wanneer men zo'n enkele tentoonstelling bezoekt en men vindt er dan een stuk of tien Postuurkanaries tussen honderden andere vogels, dan vraagt men zich toch wel eens af: hoe zit dat feitelijk. Geldt hier het Hollandse spreekwoord: onbekend maakt onbemind? Men zou het haast zeggen. Gelukkig keert het getij. Steeds groter wordt de vraag naar deze vogels en tevens de behoefte om ervaringen met elkander uit te wisselen. We menen dat de Postuurkanarie in een behoefte voorziet en de oprichting ten volle verantwoord is. Ook uit het buitenland komen gunstige reacties: Engeland, de bakermat van de Postuurkanaries is bereid ons in oktober en november tegen betaalbare prijs goed kweekmateriaal te zenden. Uit Frankrijk en België komen dergelijke berichten. Ook Duitsland zal z'n deel bijdragen.

Al met al verheugende berichten. Wij willen de Postuurkanarie die plaats geven, waarop hij recht heeft. Goede voorlichting, het gezamenlijk inrichten van tentoonstellingen in het gehele land. Wij beoogen geen Amsterdamse vereniging te worden, nationaal en liefst internationaal. De vogeltaal kent geen grenzen. Daarom vragen wij van een ieder, die het wel meent met de Postuurkanarie, lid te worden van onze club. Inlichtingen worden U gaarne verstrekt door

H. Wessels, Kanaalstr. 210, A'dam. Tel. 12 54 03

ADRESSEN DISTRICTSCOMMISSARISSEN

District Groningen: G. Foppen, Rijksstraatweg 18, Noordhorn. Tel. 05940-2500.

District Friesland: L. Kappinga, Beukenlaan 46b, Leeuwarden. Tel. 05100-25491.

District Drente: A. F. Smit, Groningerstraat 168, Assen. Tel. 05920-4937.

District Overijssel: H. J. Schniermanni, Usselerweg 96, Enschede. Tel. 05420-18672.

District Gelderland: J. B. v. d. Wiel, Mr. Thorbeckestraat 3, Elst. Tel. 08809-1202.

District Utrecht: J. Glas, Hohorstlaan 48, Hamersveld-Amersfoort. Tel. 03496-581.

District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen. Tel. 02508-326.

District Zuid-Holland: A. Blondeel, Werpnet 3, Hoogvliet. Tel. 010-161810.

District Zeeland: J. v. d. Walle, Churchillweg 4, Hulst.

District Noord-Brabant: H. Huygens, Antwerpsestraat 22, Bergen op Zoom. Tel. 01640-3502.

District Limburg: G. Franssen, Stationsstraat 49, Bochtoltz.

BOEKENNIEUWS

Voor de liefhebber van fazanten, hoenderachtigen en duiven is bij het **VERLAG J. NEUMANN-NEUDAMM** in Melsingen een prachtig handboek verschenen. „**FASANEN UND ANDERE HÜHNERVÖGEL**“ is geschreven door **Dr. CURT VON WISSEL** en **MAX STEFANI** en bewerkt door Dr. Heinz Raethel.

De liefhebber zal hierin alles vinden over zijn dieren. Niet alleen wordt uitgebreid aandacht besteed aan de huisvesting, verzorging, voeding, kweek en alles wat hiermede samenhangt, maar ook op de ziekten wordt uitvoerig ingegaan. Hierna volgt de soortbeschrijving van de ontelbare soorten fazanten, patrijzen, kwartels, parelhoenders, ruigpoothoenders en duiven.

De vele kleurplaten vinden wij nogal wisselend van kwaliteit, de zwart-wit foto's daarentegen zijn allen bijzonder mooi. Een waardevol boek, dat D.M. 48.— kost, maar deze prijs ten volle waard is.

HOLKLINGELS

De Harzer Zangkanarie

M. van Woezik

Evenals bij de holrol, ontleen wij aan het woord holklingel twee begrippen, nl. het hol en de klingel. Wat hol betekent in het kanarielied, hebben wij reeds uitvoerig beschreven bij de behandeling van de holrol en de knor. Ik acht het derhalve niet nodig, dit begrip hier nader te omschrijven. Klingeln is het Duitse woord voor het Hollandse bellen. In goed Hollands zouden wij deze toer dan ook kunnen aanduiden met: holle bel.

De benaming klingel heeft zich echter bij de harzerliefhebbers zodanig ingeburgerd, dat wij er geen behoefte aan hebben om daarin verandering aan te brengen. Het zou maar verwarrend kunnen werken.

228

Bij de waterslagers spreken we echter wel van bellen en holle bel, waarmee we dezelfde toeren als klingel en holklingel aanduiden.

De holklingel is een onderbroken toer, d.w.z. dat de toongrepen, weliswaar in een snel ritme, maar toch los van elkaar worden gezongen.

De holklingel is in zoverre verwant aan de schokkel, dat hij in dezelfde toonhoogte als de schokkel kan worden gezongen, een onderbroken vorm heeft en vallend en stijgend kan worden gebracht. De holklingel mist echter het wiegende ritme, dat kenmerkend is voor de schokkel, terwijl de op elkaar volgende toongrepen in een veel sneller tempo worden uitgesproken.

Wissel

De /

Tretter schrijft in zijn „Lehrbuch“ dat de holklingsel alleen met de grondtoon u wordt gezongen. In de tijd, dat Tretter zijn boek samenstelde, zal dat wel juist geweest zijn, aangezien Tretter een te groot zangkenner was om zich hierin te vergissen.

De kwekers hebben in de loop der jaren de holklingsel echter een zodanige diepte weten te geven, dat hij thans niet voor de diepste holrol behoeft onder te doen.

De holklingsel kan dan ook met dezelfde grondtoon als de holrol en de schokkel gezongen worden nl. o - oe en u.

Zou de holklingsel gebracht worden in een hogere grondtoon dan de u, dan is het geen holklingsel meer, maar wordt het klingsel, omdat daarbij het element hol ontbreekt.

De structuur aan de holklingsel is vrij eenvoudig, omdat slechts één medeklinker bij de goede holklingsel wordt waargenomen. Die medeklinker is goed, als het een h of een l is.

Deze medeklinkers kunnen in grote mate bijdragen aan de soepelheid van de holklingsels, terwijl de juiste lengte en de volheid van de grondtoon een wondermooie combinatie kunnen bewerkstelligen.

De medeklinker l geeft m.i. wel het mooiste effect van de holklingsel.

De toer klinkt als: loeloeloe, hoehoehoe, hohoho, lololo enz.

Ook andere medeklinkers kunnen de grondtoon van de holklingsel vergezellen, maar steeds zullen de andere medeklinkers de holklingsel degraderen.

Op deze wijze ontstaan dan stotende, hupsende en getrokken holklingsels, die allen afwijken van de goede vorm. Ook kan de grondtoon te lang zijn, waardoor de toer een getrokken of slepend karakter krijgt. Wanneer in dit laatste geval de grondtoon diep en zuiver is, zou men de toer nog als voldoende kunnen waarderen.

Foutief is de holklingsel met de grondtoon eu of ee. Deze grondtonen hebben bijna altijd een neusklink en zijn niet alleen lelijk, maar ook gevaarlijk in het gezang.

Zoals reeds gezegd, kan de holklingsel vallend of stijgend in dezelfde toerbeurt worden gebracht. Nooit spreken wij van een gebogen holklingsel, aangezien dit buigen alleen van toepassing is bij ononderbroken toervormen.

Het kan voorkomen, dat aan de medeklinker l of h nog een r wordt toegevoegd. Dit is vanzelfsprekend een afwijking van de goede vorm, die echter vaak niet veel schade doet aan de welluidendheid van de toer.

Kenners noemen deze afwijking holklingselrol. Deze vorm klinkt als loerloer, luurluur, hoerhoer, enz.

Voor niet kenners wordt het dan even moeilijk, omdat deze vorm dan heel veel gaat lijken op de holrol, alhoewel hij daartoe niet mag worden gerekend.

Laten wij dan onthouden, dat het karakteristieke

van de holrol is, de strak aaneengesloten ononderbroken rollende vorm. De holklingselrol mist deze elementen en mede door invoeging van de h of de l, wordt het rollende karakter verbroken. Over de holklingselrol is onder keurmeesters nog al eens verschil van mening geweest.

Sommigen beweerden, dat iets wat rolt niet kan klingselen en zij gaven de voorkeur aan de benaming „vibrerende holrol“.

Anderen betoogden met m.i. meer gezag, dat het vibreren in de holrol een nauwelijks hoorbare toonbeweging veroorzaakt, terwijl de holklingselrol een goed hoorbare afzetting laat horen, terwijl de medeklinkers van de holklingsel wel degelijk hoorbaar blijven.

Het is echter nooit zover gekomen, dat men de holklingselrol als afzonderlijke toer op het keursysteem heeft geplaatst en ook thans beschouwen wij deze toer als een variatie, die als zodanig de waarde van een holklingsel zelfs kan verhogen.

Voldoende holklingsel geven wij 1 of 2 punten. Goede holklingsel 3 of 4 punten en zeer goede holklingsel 5 of 6 punten.

□

AUSTRALISCHE BRONSVLEUGELDUIF

(phas. calcoptera) Herkomst: Australië.

door J. H. J. Hekkert

Het valt op, dat de laatste jaren de vele prachtige duivensoorten steeds meer uit de voliëres verdrongen worden door de kleinere soorten en de Australische prachtvinken, die over het algemeen minder ruimte behoeven of in kooien gehuisvest toch nog met succes gebroed kunnen worden.

Toch wil ik mijn ervaring met een van de grotere duivensoorten die reeds menig jong in mijn voliëres hebben grootgebracht, doch helaas (ivm. verhuizing) nu door ruimte gebrek plaats moesten maken voor kleinere soorten, beschrijven.

De voliëre waar ik o.a. de Australische Bronsvleugelduif met veel succes gebroed heb behoorde niet tot de grootste, zij was 300 x 200 x 200 hoog. Zij deelden deze ruimte met grote parkieten en diamantvinken.

Buiten de broedtijd zijn deze duiven bijzonder rustig en koesteren zich in de zon. Opvallend bij de doffer zijn de mooie bronskleuren, goud, groen, rood, op de vleugels, zijn donker rose/bruine borst, blauw/paarsenek, het bruin/gele voorhoofd en de duidelijk naar voren tredende witte oogstreep.

De duivin is minder gekleurd en mist de tekening

KWEEKERVARINGEN

door J. Rohaan

In het afgelopen seizoen, heb ik verschillende en naar mijns inziens waardevolle ontdekkingen gedaan, welke ik graag aan U zou willen voorleggen. Het is mij al meerdere jaren overkomen, dat ik de tweede ronde veel onbevuchte eieren had, hele nesten, ik heb me toen eens afgevraagd hoe dit mogelijk was en naar ik meen, heb ik het euvel gevonden. Ik kweek wisselbroed, d.w.z. 1 man met meerdere popjes. Wat was nu het geval? De man bleef bij de laatste pop zitten, totdat de eerste jongen had van ± 18 à 20 dagen en deze pop weer aanstalten maakte voor een volgend nestje. De man werd erbij geplaatst en bevoogde de pop meestal onmiddellijk enige malen, en dit gebeurde ook meerdere malen per dag. Ging de pop nu direkt leggen, dan was alles meestal goed, maar duurde dat enige dagen, dan was de man uitgeput met als resultaat onbevuchte eieren. Ik ben dan ook van plan om dit seizoen de mannen in aparte kooien te plaatsen, en ze 's morgens en/of 's avonds even bij de pop te laten, dan heb ik de overtuiging dat onbevuchte eieren nog zeer weinig zullen voorkomen.

Vervolgens zou ik nog graag iets willen zeggen over de plaats, waar het hok staat. Ja zelfs, waar de broedkooi staat in het hok.

Ik heb 2 broedkooien staan in een hok van $7\frac{1}{2}$ m, de ene staat uiterst links de andere uiterst rechts in het hok, het grappige doet zich nu voor, dat de rechter broedkooi minstens het dubbele aantal jongen voortbrengt. Wat is nu de oorzaak? Volgens mij aardstralen. U lacht en zegt misschien, die vent is gek, daar geloof ik niet in, goed lees dan maar eerst het volgende.

Een jonge vriend van mij houdt al 5 of 6 jaar vogels, maar steeds met slecht resultaat. Meerdere malen heb ik hem geholpen aan goede kweekvogels, doch steeds was het resultaat ver beneden normaal en als ik dan af en toe eens ging kijken dan zag ik iets aan die vogels, lusteloos en mager. Ik informeerde dan naar de voeding en zo meer, doch dit liet nooit iets te wensen over, hij volgde steeds mijn advies op doch steeds zonder resultaat, jaar na jaar.

Vorig jaar kreeg ik bijna zelfverwijt en nam ten einde raad, gezien mijn eigen ervaring, de proef op de som. Op een zaterdagmiddag bracht ik hem een bezoek samen met een wichelroedeloper, dit is iemand, die aardstralen kan opzoeken of wel wateraderen, want aardstralen zijn wateraderen, niets meer. Deze meneer nu pakte zijn stokje en ging de kooi binnen, direkt bleek dat mijn vermoeden op waarheid beruste, want het was een en al leven, wat die stok deed.

Foto: Mollinger

Ik heb mijn vriend toen geadviseerd om eens enige vogels, die niets gedaan hadden over te plaatsen naar een andere, niet in gebruik zijnde kooi. Hetgeen gebeurde. Na enige weken, toen deze vogels wat op verhaal waren gekomen begonnen ze rustig aan een broedsel, ik heb hem in de herfst dan ook geadviseerd, wil hij met vogels door blijven gaan hij zijn kooi moet verplaatsen naar een plek, waar geen wateraders voorkomen.

Geachte lezer, U ziet er is nog zeer veel waar we op moeten letten en als we dit serieus doen, dan bewijzen we ons zelf, maar nog meer onze vogeltjes, een zeer grote dienst.

Mochten er onder U, lezers zijn, die met dergelijke problemen kampen, probeer het eens op bovenstaande manier, we zijn nooit te oud om te leren.

□

Kweek

*mooier
rood*

met
P. Sluis KLEURVOER

speciaal voeder
voor de kweek van
roodfactorige
kanaries.

intensiveert de
kleur.

KONINKLIJKE P. SLUIS N.V., POSTBUS 4, WEESP

NÚ OOK

WIMOFOK TOP 55 ROOD

en

WIMOKRACHT ROOD

Het voer voor alle rood factorige vogels
met zuivere canthaxantine

WIMOFOK TOP 55

Het opfokvoer met een extra toevoeging van de essentiële aminozuren, lysine en methionine. Het opfokvoer, dat de jonge vogels de kans geeft hun erfelijke aanleg wat grootte en vorm betreft volledig te benutten.

Wanneer U dit opfokvoer voor de eerste maal verstrekt moeten de vogels hier even aan wennen. Toevoegingen van wat geraspte wortel of appel of eventueel wat gekiemd zaad, doet het de vogels gemakkelijk leren eten.

DE WITTE MOLEN N.V.

MEEUWEN (N.BR.) - TELEFOON 04165-210-245

Wij bieden U vrijblijvend aan: uit binnen en buiten volièrres, keuze uit 8000 vogels

	f	p.p.		f	p.p.		f	p.st.
Napollions	4,-		Witte zebra vinken	8,-		Geelstultedelzangers	12,50	
Zilverbekjes	4,-		Belge zebra vinken	7,-		Geelnekwidias opkleur	20,-	
Loodbekjes	4,-		Maskerzebra vinken	10,-		Koningswidias opkleur	20,-	
Bandvinken	4,50		Zilvervleugelzebra vinken	12,-		Indigovinken opkleur	17,50	
Ekstertjes	5,-		Jap meeuwtjes	7,50		Mex nonpareils op kleur	22,50	
Vuurvinken	6,50		Grijze rijstvogels	7,-		Gladkopvinken	22,50	
Goudmussen	6,50		Witte rijstvogels	30,-		Blaauwe Bisschoppen	22,50	
Blaauwfazantjes	6,50		Kaneelpaapjes	20,-		Mex kernbijters	22,50	
Oranjeaakjes	6,50		Witkeelpaapjes	15,-		Roodekardinalen	22,50	
Goudbuikjes	8,50		Zwartepaapjes	15,-		Mex goudvinken	17,50	
Mozambiquesijsjes	8,50		Indische nonpareils	20,-		Mex sijsjes	22,50	
Edelzangers	8,50		Schubbe astrilde	30,-		Mex pestvogel	20,-	
Staalvinken	6,-		Graaparkieten diverse			Roodkuifkardinalen	17,50	
Dominicaïnwidas	10,-		kleuren kleuren	7,-		Gladkopkardinalen	15,-	
Paradijswidias opkleur	17,50		Deensbont, albine en			Jap nachtegale mannen	15,-	
Tijgervinken	5,-		lutine parkieten	12,-		Jap nachtegale poppen	7,50	
Muskaatvinken	5,-		Valkparkieten	32,50		Safraanvinken	15,-	
Zwartkop en driekleurnonnen	6,50		Blaauwvleugelsperling			Soldatenspreuwen	25,-	
Witkopnonnen	7,50		parkieten	35,-		Roodborstrouplalen	20,-	
Kwartel astrilde	15,-		Oranjevleugelparkieten	40,-		Surinaamse glansmerels	15,-	
Blaauwrijzeroodstaartjes	8,50		Muisparkieten	30,-		Afrikaanse glansmerels	17,50	
Aurorastrilde	15,-		Nandayaparkieten	55,-		Purper glansmerels	25,-	
st. Helenafazantjes	12,50		Halsbandparkieten	22,50		Anderman merels	25,-	
Dubbele goudbuikjes	12,50		Pruimkopparkieten	40,-		Geelkoptrouplalen	17,50	
Angola blauwfazantjes	12,50		Roseborstbaardparkieten	50,-		Bruinkop ortolanen	6,-	
Roodkopmadines	17,50		Peruparkieten	70,-		Zwartkop ortolanen	12,-	
Grenadinewewers opkleur	20,-		Alexander parkieten	70,-		Kalabulbuls	15,-	
Zambawewers opkleur	20,-		Bonteboertjes	35,-		Roodoorbulbuls	15,-	
Roodbekewers	6,50		Derbyan parkieten	200,-		Witoor bulbuls	15,-	
Napollionswewers	8,-		Forstenlorries	100,-		Oevermynahs	15,-	
Diamantduifjes	20,-		Geelmantellorries	200,-		Herten mynahs	20,-	
Zwartmaskerduifjes	17,50		Agap personata	50,-		Pagodemerels	15,-	
Zebra duifjes	25,-		Agap fisheries	45,-		Grijskopmerels	15,-	
Peruduijjes	30,-		Agap roseicollis	35,-		Groenzwartkop papegaalen	75,-	
Senegalduijjes	25,-					Geelvoorhoofd amazone		
Staalvleekduifjes	25,-					papegaalen	135,-	
Grondduif	45,-					Grijzeroodstaart papegaalen		
Kaneelduijjes	25,-					tam	175,-	
Lachduifjes	20,-					Rode Kroonvinken	15,-	
Chin dwergkwartels	15,-					Boliviaanse Kardinaaltjes	15,-	
Calf kuifkwartels	45,-					Kleine geelkuifkakatoes	135,-	
Grijze zebra vinken	6,50							

Conditie: Niet franco, rembours. Minimum orders f 15,-, verpakking f 1,- per kistje. Levende aankomst en kwaliteit gegarandeerd. Reclames binnen twee dagen. Onze magazijnen zijn dagelijks geopend tot 5.30 uur. Zondags tot 4 uur. In de onderstaande plaatsen en data zijn wij met een grote collectie vogels voor verkoop. Waar Uzelf dan Uw keus kunt maken en vrachtkosten bespaart.

SPIJKENISSE. Verenigingsgebouw „t Kontakt“, Vredeshofstraat 14 van 9 uur tot 2.30 uur. 11 mei.

Schagen. Hotel de Gouden Engel, Markt 17, van 9 tot 2.30 uur. 18 mei en 8 juni.

Drachten. Het Wapen van Drachten, Zuidkade 13, van 9 uur tot 2.30 uur. 25 mei.

Bolsward. Rest. de Groenewelden, Sneekerstraat 2, van 9 uur tot 2.30 uur. 4 mei.

"WIRIKA" ELSCHOTSEWEG 15, SCHIJNDEL. Tel. 04104-2355

over de gehele wereld

BIO MIX

Samengesteld uit geconcentreerd plantaardig proteïne, vitamines en nog onbekende groeistoffen. Bio Mix is geen medicijn, doch een voedingscomplement dat er toe dient het organisme te reinigen en te voorzien van weldadige factoren ter verkrijging van een werkelijk spijsverterings-evenwicht.

Een der gebruikte voeders van

EEN VIJF EENHEID

voor kwekend Nederland in de loop der jaren een begrip geworden.

V.V.R. VOGELVOEDERFABRIEK

Koninginnelaan 106, Rijswijk (Z.-H.). Telefoon 070 953402. Postrekening: 179688

KLEINE ADVERTENTIES

AUSTRALISCHE PARKIETEN

Verzorging en kweek in Europa. Dr. H. D. Groen
Tweede, herziene en vergrote uitgave. Privé editie.
Niet in de boekhandel. Verzending geschiedt franco
na overmaking van f 31,50 per postwissel of giro aan:
Dr. H. D. Groen, Rijkstr.weg 252, Haren (Gr.) Giro 833048

Bouw zelf een degelijke geheel metalen VOGELVREUGD BUITENVOLIÈRE

Uit ijzeren of aluminium buis 20 mm vierkant. Zèer groot
aantal maten en modellen. Ook eigen ontwerp is zonder
meer mogelijk. Vraagt folder.

S.v.p. postzegel voor toezending insluiten.

REFLECTA, Straelseweg 399, VENLO.

Goede elektrische verwarming: „ELSTEIN“

Infrarood donkerstralers van 60 tot 1000 Watt en 1 jaar
garantie. Vraagt prijscourant.

Handelsonderneming J. v. WERKHOVEN,
Hildebrandstraat 38, DEN HAAG, tel. 070 - 90 75 68

Plastic golfplaten voor volièrebouw, helder f 2,90 per
str. meter, 68 cm breed, in lengtes van 183, 214, 244, 275
en 305 cm, kleine golfjes. Vergelijkbare prijs van deze
platen bij andere handelaren is f 3,75 tot f 6,90. Onnodig
monsters aan te vragen, alles volledig gegarandeerd,
100% kwaliteit. Voorts alle bouwmaterialen voor doe-het-
zelfers. Handelsonderneming Hilversum, Mauritslaan 22,
t.n.v. J. Post, telefoon 49736 en 17934.

VOGELLIEFHEBBERS

Wij kunnen van een zeer goede kweker prachtige grote
op volle kleur zuivere mannen en poppen ZWARTKOP
GOULD AMADINE kopen. De prijs hiervan is f 155,—
per paar. Wij kunnen deze vogels vanaf 2 paar per
vliegtuig naar U toesturen. Bij bestelling zullen wij de
K.L.M. in Amsterdam opdracht geven U te bellen of bij
geen telefoon U een telegram te sturen bij aankomst der
vogels in Amsterdam. Betaling per creditbrief per bank
of cheque. Levering 8 dagen.

FRANS LINDERS, Postbus 1556, Pretoria, Zuid-Afrika.

Afgevoerd wegens contributieschuld:

Dhr. K. de Vries, Wilhelminastr. 211, Amsterdam.
Dhr. J. Neeskens, Eikenlaan 16, Heemstede.
Dhr. N. Smit, Ridderspoorstr. 33, Nieuw Vennep.
Dhr. D. S. Telaat, Hoofdweg 531, Hoofddorp.
Dhr. P. M. Zwaneveld, Talmastraat 30, Hillegom.
Allen lid van de afd. Aalsmeer en Omstreken.

SPEK UW CLUBKAS!

BEDRUKT: 500 stuks f 160,—
1000 stuks f 300,—

VAN LIESHOUT ZONEN

POSTBUS 2 SINT-OEDENRODE

UIT BUITENLANDSE TIJDSCHRIFTEN

JAPANESE KUIFIBIS

In „Panda Nieuws“, het orgaan van het Wereld
Natuur Fonds Nederland, lezen wij het volgende
over de bescherming van de Japanse kuifibis:
De Japanse kuifibis (Nipponia nippon), vroeger
ook voorkomende in China, Korea en Mandsjoe-
rije, is een der sterkst bedreigde vogelsoorten.
Tussen 1870 en 1890 werd de soort in Korea en
Mandsjoerije uitgegroeid.

Op het Japanse eiland Sado was het totale aantal
in 1930 gezakt tot ca. dertig en in 1962 zelfs tot
negen; in 1965 was dit aantal weer toegenomen
tot twaalf vogels. Inmiddels heeft de Japanse re-
gering het broedgebied tot reservaat verklaard en
in 1964 ook een terrein van 400 ha. in het over-
winteringsgebied aangekocht.

AUSTRALISCHE KRAANVOGELS

De diertuin van Berlijn is in het bezit gekomen
van een paartje Australische kraanvogels. Deze
zijn zeer zeldzaam en in geen andere diertuin
in Europa te zien.

De vogels zijn blauw-grijs met een helderrode on-
bevederde kop.

De Berlijnse diertuin heeft nu 13 verschillende
soorten kraanvogels, een collectie, die uniek is op
de wereld.

Rothschild Maina (Leucopsar rothschildi)

Recente onderzoeken op Bali hebben aange-
toond dat het aantal Rothschild maina's — ook
wel Bali-spreeuwen genoemd — die alleen op dit
eiland voorkomen, sterk achteruit loopt. De Avi-
cultural Society in Engeland heeft het initiatief ge-
nomen om een overzicht te krijgen van het aantal
vogels dat door vogelliefhebbers in Europa wordt
gehouden. Liefhebbers die Rothschild maina's in
hun bezit hebben, worden verzocht hiervan op-
gave te doen, met vermelding van aantal en ge-
slacht, aan: Mr. W. R. Partridge at Lower Haselor,
near Evesham, Worcestershire, Engeland.

Purper honingzuiger gekweekt

In de diertuin van Londen is het gelukt een
paartje purper honingzuigers (Cyanerpes caeru-
leus) tot broeden te krijgen.

De vogels nestelden in een broedkorfje en het
jong werd in hoofdzaak gevoerd met kleine vlie-
gen. Toen de jonge vogel uitvloog was hij duidel-
ijk van de moeder te onderscheiden, o.a. door
de kortere snavel en de grijze keel.

404

INSECTICIDE doodt insecten

ONSCHADELIJK / GIFVRIJ

VOGELHANDEL REIN v. d. VEEN

GOOR

Rode Kardinalen	f 20,— pst
Ekaterijes	4,50 ppr
Muskaatvinken	4,50 ppr
Witkopnonnen	6,— ppr
Zwartkopnonnen	6,— ppr
Japanees Meeuw(t)jes	5,— ppr
Edelzangers	8,— ppr
Napoleons	3,50 ppr
St. Helenafazantjes	15,— ppr
Blauwgrijze Roodstaartjes	8,— ppr
Abb. Geelbuik astrilde	12,50 ppr
Grijze Rijstvogels	6,— ppr
Oranjekaakjes	6,— ppr
Diamantvinken	45,— ppr
Spitsstaart amadines	30,— ppr
Gordelgrasvinken	30,— ppr
Roodkopamadines	20,— ppr
Diamantduifjes	20,— ppr
Binzenastrilde	30,— ppr
Graanaat astrilde	60,— ppr
Zebra vinken Masker	10,— ppr
Zilvervleugel	10,— ppr
Mozambiquesijjes	8,— ppr
Witte Rijstvogels	30,— ppr
Grote Saffraan vinken	15,— pst
Ind. Nonpareil	15,— ppr.
Bichenows	40,— ppr
Masker amadines	70,— ppr
Kenarie mannen v.a.	12,50 pst
China dwergkwartels	10,— ppr
Witte kwartels	40,— ppr
Grasparkieten	7,50 ppr
Lutino parkieten	9,— ppr
Albino parkieten	9,— ppr
Deensbonteparkieten	9,— ppr
Muis parkieten	30,— ppr
Halsband parkieten	18,— ppr
Bourks parkieten	75,— ppr
Roodrug parkieten	85,— ppr
Valk parkieten	30,— ppr
Agapornis Roseicollis	30,— ppr
Agapornis Personata	47,50 ppr
Agapornis Fischeri	45,— ppr
Ceres Astrilde	35,— ppr
Rode Druppelstrilde	60,— ppr
Roodkop Gould	90,— ppr
Mex. Nonpareil	45,— ppr
Blauwfazantjes	7,50 ppr
Blauwkopfazantjes	22,50 ppr
Blauw Bieschip	22,50 pst
Zebra duifjes	22,50 ppr
Japanees Nachtegaal	12,50 pst
Bandvinken	4,50 ppr
Tamme Fapegaai	135,— pst
Japanees Kwartels	15,— ppr
Aurora Astrilde	20,— ppr
Angola Blauwfazantjes	15,— ppr
Zilverdwergkwartels	40,— ppr
Roodrug ekaterijes	15,— ppr
Zuid-Afrikaanse Baardvogeltjes	25,— ppr
Tamme Schamajster	52,50 pst
Goudvoorhoofd Bladvogel	37,50 pst
Rode kroonvinken	15,— pst
Regenboogvinken	20,— pst
Geelstuit Edelzanger	10,— pst
Geelnek Wida	20,— ppr
Zwartmaskerduifjes	15,— ppr
Groene kardinalen	32,50 pst
Zebra duifjes	22,50 ppr
Rotsduifjes	22,50 ppr
Himalaya sijjes	25,— ppr
Aziatische sijjes	45,— ppr
Lazulivinken	22,50 pst
Himalaya Putters	25,— pst
Roodkui Kardinalen	16,50 pst
Doodskop Nonnen	7,50 ppr
Goudmussen	6,— ppr
Hanestaart Wida	60,— ppr
Staalvinken	6,— ppr
Tijgervinkjes	5,— ppr

's Maandags gesloten, 's Zondags van 9—2 u. geopend.
Verzendingen onder rembours.
Eerste Paasdag gesloten, tweede Paasdag tot 2 uur geopend.

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

RED-FOOD

voor rode kleurkweek

GECO Ottostraat 5 VENLO

• SPECIALE AANBIEDING •

EEN COMPLETE (OUDE)
JAARGANG VAN VOGELREVUE
MET BAND VOOR:

f. 12,50

In beperkt aantal zijn de verschenen nummers
nog verkrijgbaar à f 0,90 per stuk.

Verzamelband met naaldmechaniek, waar eik
nummer door u zelf kan worden opgeborgen,
zonder bindkosten à f 3,—.

Bestelling kan geschieden door vooruitbe-
taling, met vermelding van het verlangde, op
postgiro 190444 ten name van
Drukkerij Steens NV, postbus 59, Schiedam

H.H. Sportfokkers!

Er is maar één Kunstkloek.

Een Natuur- en Vlaktbroeder met hoge
uitkomsten.

Voor alle soorten eieren en ongewik-
keld, 220 volt. Met volledige handleiding
en volle garantie. Capaciteit: 48 eieren.
Compleet maar f 85,—.

Vraagt U heden nog vrijbl. inlichtingen.
A. M. Kokke, Groesbeek, Bredeweg 30,
Telefoon 08891 - 16 32.

"ANIMALI"

Internationaal Vogel- en Apenpark

Postbus 291 - EINDHOVEN

Tel. (040) 13738 - Giro: 1069257

Algemene Bank Nederland n.v.

Hiermede bieden wij U vrijblijvend aan:
(verzending niet franco, verpakking / 1,—,
minimum orders / 15,—, levende aankomst
gegarandeerd).

Gele man Kanarie / 15,— p st, bij 5 stuks /	13,— p st
Gele pop Kanarie / 7,50 p st, bij 10 stuks	6,50 p st
Rode Kardinalen / 20,— p st, bij 5 stuks	17,— p st
Rode Kardinalen, poppen	30,— p st
Japanse Nachtgalen, mannen bij 5 stuks	14,— p st 12,50 p st
Napoleonstjes / 4,— p p; bij 10 paar	3,50 p p
Zilverbekjes 3,50 p p, bij 10 paar	3,— p p
Bandvinken 4,50 p p, bij 10 paar	4,— p p
Ekstertjes 4,50 p p, bij 10 paar	4,— p p
Vuurvinken 6,— p p, bij 10 paar	5,50 p p
Blauwfazantjes 6,50 p p, bij 10 jaar	6,— p p
Oranjekaakjes 6,50 p p, bij 10 paar	6,— p p
Goudbukjes 7,50 p p, bij 10 paar	7,— p p
Mozambiquevisjes 8,— p p, bij 10 paar	7,50 p p
Edelzangers 8,— p p, bij 10 paar	7,50 p p
Blauwgrijs Roodstaartjes 8,— p p, bij 10 paar	7,50 p p
Goudmussen	6,— p p
Brillenvogeltjes, zeer mooi	25,— p p
Staalvinken 6,— p p, bij 10 paar	5,50 p p
Grote Gele Mexicaanse Kernbijters	25,— p st
Halsband Ammervinken	17,50 p st
Muskaatvinken 5,— p p, bij 10 paar	4,— p p
Tijgervinken 5,— p p, bij 10 paar	4,— p p
Indigovinken	15,— p st
Mexicaanse Veelkleurvinken	27,50 p st
Regenboogvinken	20,— p st
Mexicaanse Nonpareils	22,50 p st
Grijze Rijstvogels 6,50 p p, bij 10 paar	5,50 p p
Witte Rijstvogels	32,50 p p
Roodoor Bulbuls	16,50 p st
Kala Bulbuls	15,— p st
Roodkuif Kardinalen	17,50 p st
Saffraanvinken	15,— p st
Purper Glanspreeuwen	18,— p st
Zuidamerikaanse Glanspreeuwen	15,— p st
Driekleur Glanspreeuwen	40,— p st
Geelsnavel Perduifjes	30,— p p
Kleine Staalvlek Perduifjes	25,— p p
Carolinaduiven	70,— p p
Zwartmaskerduifjes	15,— p p
Afrikaanse Blauwkopduifjes	30,— p p
Senegalduiven	30,— p p
Japanse Meeuwjes 8,— p p, bij 10 paar	6,— p p
Zebravinken, wit 10,— p p, bij 5 jaar	8,— p p
Zebravinken, grijs 7,— p p, bij 10 paar	6,— p p
Zebravinken, bruin 8,— p p, bij 10 paar	7,— p p
Zebravinken, masker	13,— p p
Zebravinken, zilvertvleugel	14,— p p
Geelschouderwida's	20,— p st
Paradijswida's	wachtende
Blauwe Bisschoppen	35,— p st
Zwartkop Kernbijters	35,— p st
Halsbandparkieten 20,— p p, bij 5 paar	18,— p p
Geelbonte Halsbandparkieten	250,— p p
Blauwfactorige Halsbandparkieten	prijs op aanvr.
St. Thomasparkieten	40,— p p
Rose Borstbaardparkieten	65,— p p
Agapornis Taranta	35,— p p
Agapornis Personata	55,— p p

Agapornis Roseicollis	35,— p p
Grasparkieten	8,50 p p
Deense bonte Lurino- en Albino parkieten	14,— p p
Violetparkieten	18,— p p
Regenboogparkieten	25,— p p
Geelmantellorries	300,— p p
Rode Lorries	prijs op aanvr.
Vrouwenlorries	prijs op aanvr.
Purperneklorries	prijs op aanvr.
Forsterlorries	125,— p p
Fruimekopparkieten 40,— p p, bij 5 paar	35,— p p
Derbyan Parkieten	350,— p p
Roodrugparkieten	120,— p p
Bourksparkieten	120,— p p
Turquoise	prijs op aanvr.
Grote Patagonische Parkieten	350,— p p
Valkparkieten	45,— p p
Goudvoorhoofdparkieten	60,— p p
Blauwvleugelparkieten	35,— p p
Vuurvleugelparkieten	60,— p p
Roodkopparkieten	80,— p p
Grote Alexander Parkieten	70,— p p
Nandaya Parkieten	65,— p p
Pracht Rosella's	prijs op aanvr.
Geelsnavel Kitta's	85,— p st
Witkuifgaaien	40,— p st
Mexicaanse Langstaart Gaaien	200,— p st
Wirwang Touraco's	200,— p st
Roodkuif Touraco's	250,— p st
Dubbele Geelkop Amazones, Mexico	150,— p st
Roodkop Amazones, Mexico	135,— p st
Geelvoorhoofd Amazones	135,— p st
Grijze Roodstaart Papegaaien, tam, met garantie op spreken bij 3 stuks	150,— p st 140 p st
Grijze Roodstaart Papegaaien, handtam, met garantie op spreken	180,— p st
Kleine Geelkuif Kakatoes	125,— p st
Molukken Kakatoes	prijs op aanvr.
Groenvleugel Ara's	225,— p st
Geelblauwe Ara's	225,— p st
Rode Geelvleugel Ara's	250,— p st
Grote Java Beo's, sprekend	250,— p st
Middelbeo's	70,— p st
Kleine Geelkop Beo's	35,— p st
Oevermayna's, Hertenmayna's	15,— p st
Geelkop Troupialen	18,— p st
Chinese Dwergkwartels	14,— p p
bij 5 paar	11,— p p
Chinese Dwergkwartels, hennen	11,— p st
Zilver Chinese Dwergkwartels	50,— p p
bij 5 paar	45,— p p
Rode Boskwartels 20,— p p, bij 5 paar	18,— p p
Zwarte Francolines	75,— p p
Witte Chinese Regenkwartels	60,— p p
Diamantduiven 22,50 p p, bij 5 paar	20,— p p
Australische Kuifduiven	75,— p p
Fairy Bluebirds	prijs op aanvr.
Spitstaart Amadinen 35,— p p, bij 5 paar	30,— p p
Gordelgrasvinken	40,— p p

VERDER AAN TE BIEDEN:

Mooie kleine Capucijn Aapjes	150,— p st
Mooie kleine Eekhoorn Aapjes	95,— p st
Kleine groene Meerkatten	130,— p st
Kleine Rhesus Aapjes	175,— p st

Blauwe Pauwen — Witte Pauwen — Edwardfazant,
haan — Gele Goudfazanten — Zilver Bosfazanten —
Goudfazanten — Lady Amherst Fazanten — Zilver-
fazanten — Blauwe Oorfazanten — Elliotfazanten —
Glansfazanten.
Kroonkranen — Jufferkranen — Saruskranen.
Smient eenden — Pijlstaart eenden — Wintertalingen
— Zomertalingen — Casarca eenden — Grote Purper-
rallen — Witte Zwanen — Zwarte Zwanen — Nijl-
ganzen en Pool- of Sneeuwganzen.

Wissel

De